

Florentin Smarandache

FRATE
CU MERIDIANELE
ȘI PARALELELE

• vol. IX •

Bruxelles - Oradea, 2015

Florentin Smarandache

FRATE CU MERIDIANELE ȘI PARALELELE, vol. IX

Referenți:

Dr. Mirela Teodorescu, Universitatea din Craiova
Dr. Octavian Cira, Universitatea "Aurel Vlaicu" Arad
Dr. Ștefan Vlăduțescu, Universitatea din Craiova

Redactor de carte:

Georgiana Antonescu
Pons asbl
Bruxelles, Quai du Batelage, 5, Belgium

E-publishing:

Editura Ferestre
Oradea, Cantemir 13, România

Copyright

Text & Foto: Florentin Smarandache, 2015
E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN

978-1-59973-532-0

Florentin Smarandache

FRATE
CU MERIDIANELE
ȘI PARALELELE

• vol. IX •

Pons&Ferestre
Bruxelles - Oradea, 2015

Disclaimer: Acest volum prezintă însemnări și fotografii din excursii sau călătorii cu scop științific întreprinse de autor în Statele Unite ale Americii din toamna anului 2014 până în vara anului 2015. Pe parcursul vizitelor sale, autorul a întâlnit o serie de persoane. Unele dintre acestea nu au dorit să fie parte dintr-o consemnare scrisă și tipărită, în consecință nu apar cu numele reale, autorul recurgând la pseudonimizare. În numeroasele sale jurnale de călătorii (F.S. a vizitat aprox. 50 de țări !), autorul a încercat să surprindă realități socio-umane sau instituționale, geo-istorice sau turistice, științifico-culturale sau educațional-artistice ale spațiilor parcurse, invitând cititorul la o călătorie concomitentă, fără intenția de a leza imaginea unui loc sau a vreunei persoane. (*Editorul*)

Referent: Dr. Ion Soare, Râmnicu Vâlcea, România

Cuprins

Phoenix și Fountain Hills / 7

De la Los Alamos la Bandelier / 15

În Albuquerque, la Casas de Sueños / 36

High Desert Trail / 47

Un tur al Capitalei / 50

Get ready for evil! / 75

Conferința *Fusion 2015* / 88

Curtea Supremă / 96

Al treilea ochi / 107

Phoenix și Fountain Hills

Vedere spre Phoenix, Arizona.

09.10.2014 – Mă simt obosit de viață. Prea complexă.

Prea rapidă pentru mine.

Agitat. Stresat.

O muzică bolnăvicioasă îmi împuie capul.

*

09.10.2014 – În Phoenix, Arizona, la familia Elena și
Andrei R.

Baie în piscina lor.

Un colț cu flori, cascada piscinei...

... ca la tropice, în paradis!

*

La Carefree și apoi la Spanish Ville, unde vizităm Galeria
de Artă a lui Michael (Mihail) Stoyanov și a
soției sale Ekaterina.

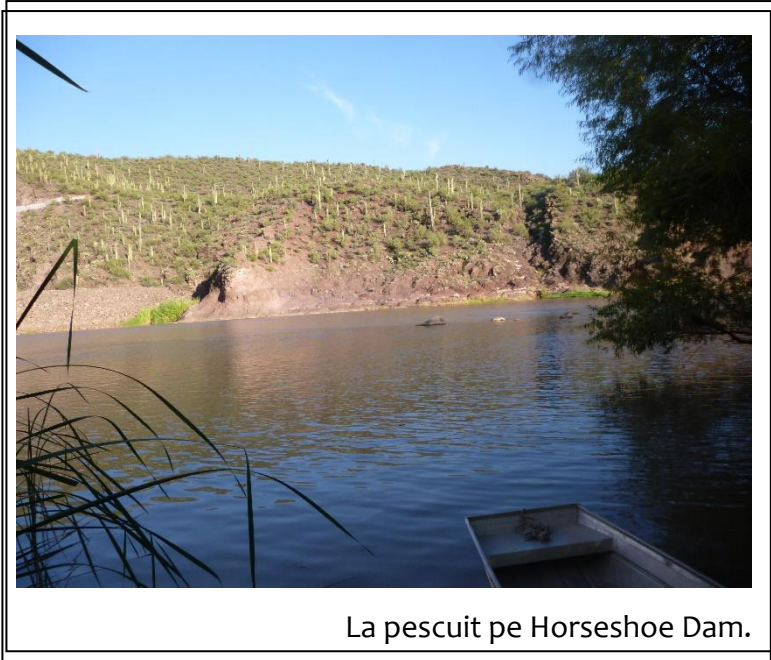
Amândoi, absolvenți ai Facultății de Arte plastice din Sofia.

*

Vreo 70 de mile din Phoenix până la Horseshoe Dam (Barajul Potcova Calului), pe Rio Verde, unde pescuim cu undițele, Andrei și cu mine. Doi pești am prins, iar al treilea a scăpat din minciog.

Mai mult plăcerea de-a pluti pe apă și a medita, decât prinsul în sine.

*Când să plecăm, ne-am dezechilibrat în barcă și-am
căzut îmbrăcați în apă!*

A fost cel mai fun moment. O boacăină.

Ne-am întors acasă - în slip eu, și Andrei în izmene.

Parcă prinsesem... peștoaice!

*Băutura e bună, dar trebuie să te ții de ea (ziceam noi la
un pahar de pălincă).*

*Când bei un pahar de țuică parcă ești un alt om, dar și
acel alt om vrea un pahar de țuică...*

*

*Grădina casei familiei R. este ca un mic colț de paradis. În
spatele piscinei: iederă întinsă pe gard,
denumită „Gheara Pisicii”, un palmier înalt,
hibiscus (trandafiri japonezi), leandru, petunii
mexicane (mov), salvie, orhidee sălbatică,
asparagus, un dud și doi portocali.*

... Ne povestim amintiri din copilărie.

*

La restaurantul Hibachi Grill din Phoenix.

*Mergem în orașelul Fountain Hills, la 30-40 mile de
Phoenix.*

*Fântâna arteziană construită în anul 1970, în mijlocul
unui lăcușor artificial, sub proiectul lui C. V.
Wood Jr. La fiecare oră exactă, fântâna
țâșnește, ajungând la 33 de picioare înălțime,
când acționează două pompe, și 56 de picioare
înălțime, când acționează trei pompe.*

Viteza de 10 mile pe oră.

Țâșnitoarea a fost construită la Zürich, în Elveția.

Renumita fântână arteziană din Fountain Hills.

Se vede curcubeul în ea, ca un steag.

Când cade, apa se desface în pulbere. 15 minute curge.

Locul e plin de rațe.

*La sfârșit, se taie... macaroana și jetul de apă se
prăbușește la pământ.*

*Multe statui prin parc, iar în fața complexului comercial
- un cal din deșeuri.*

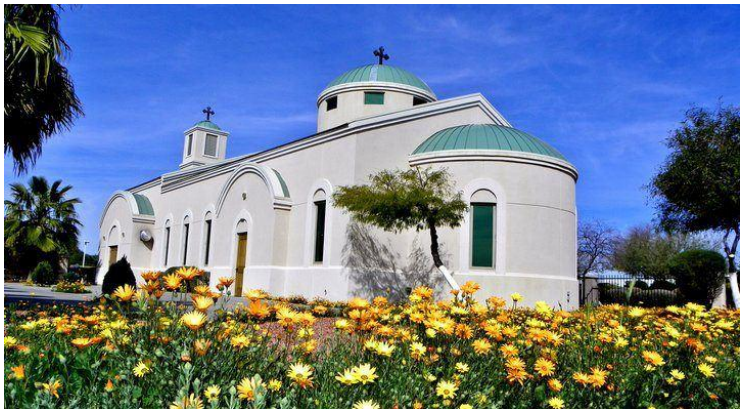
*

La Cazinoul Fort McDowell.

Am jucat 2\$ și-am câștigat 5\$!

*

*12.10.2014 – Duminică dimineața, la Biserica Românească
Ortodoxă „Sf. Ioan Botezătorul” din Phoenix
(pe Behrend cu 35 Avenue), unde nu mai
fusesem de 20 de ani! Popi noi, lume nouă.*

Clădirea nouă a bisericii ortodoxe românești.

Hala Heiuș a rămas. Acolo aveau loc slujbele înainte, când veneam eu în America. Familia Heiuș a donat pământul și construcția inițială.

Actualul preot se numește Gheorghe Libotean; este din Maramureș.

Biserica aproape plină, și mult tineret.

*

Uite că am și prieteni devotați! Familia R. (Elena și Andrei) m-au primit cu brațele deschise și m-au invitat să revin.

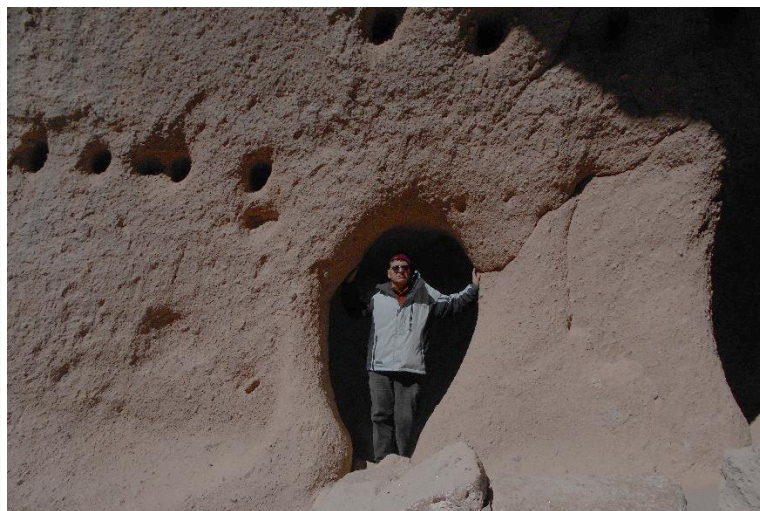

M-am scăldat în piscina familiei R. toată ziua.

*

Întors în Gallup seara.

De la Los Alamos la Bandelier

Camere săpate în stânci la Casa Alcove.

27.11.2014 – Thanksgiving. Lhorre conduce Nissan-ul ei
Juke, pe I40 Est, I25 Nord, 84 N-NV și 502V.

Mașina are GPS cu hartă, poziționând locul unde te afli.

Turbo: mai mult combustibil injectat în carborator.

Mașina accelerează rapid: de la zero la 96 km/h
în mai puțin de 5 secunde. Decapotabilă.

Arată centrul de gravitate al mașinii, G-force (în caz de dezechilibrare).

Torque-ul (cuplul) motorului (la accelerație, cuplul este mare, la viteză constantă cuplul este mediu, și cuplul e zero când iei picioarul de pe accelerație și deci nu pompezi combustibil în motor).

O mașină pe cinste.

Printr-un soft al companiei Bluetooth se poate conecta fără fir telefonul la mașină. M-a lăsat să o conduc și eu. Când să scot cheia din contact, la

oprire... nu era nicio cheie! Doar un buton la bord: START/STOP pe care să apăs. Lhorre râde.

Însă cheia de metal (în buzunarul Lhorrei) trebuie să fie pe o rază de 10-20 m de buton.

*

Frumos oraș, Los Alamos. Curat. Compact. Cu brazi și case noi. Modern. O stradă Oppenheimer, după numele directorului grupului de cercetare Manhattan Project care a fabricat bomba atomică în 1945.

Avem rezervare la Holyday Inn Express, 117,92\$ pe cameră.

*

Făcut ocoale prin oraș. Vroiam să văd Laboratorul Național de Cercetare (LANL).

(Doar pe dinafară. Era închis, fiind sărbătoare.)

*

Los Alamos [Arborii de Bumbac, în spaniolă] este orașul care nu a existat!

Guvernul american a decis în 1942 să construiască un laborator secret în acest loc din New Mexico, unde exista o Școală pentru Fermieri. Guvernul a cumpărat acest teren privat, prin puterea unei legi eminente, și-a construit clădiri și locuințe pentru cercetători.

Totul s-a ținut secret. Corespondența venea la adresa P.O. Box 1663, Santa Fe, NM, Santa Fe fiind situat la 56 km de Los Alamos.

Parcul de cercetare Los Alamos.

*

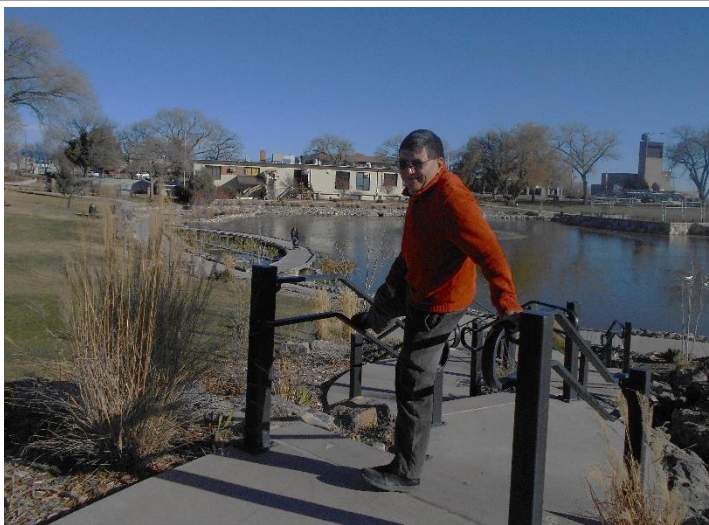
Conform geologilor, canioanele și podișurile Platoului Pajarito, unde se află orașul Los Alamos (cu circa 18.000 locuitori), s-au format în urma unei serii de erupții vulcanice acum 1,6 milioane de ani, dând naștere și Munților Jemez, cu vârfuri între 2500-3700 m, care înconjoară o caldeira la adâncimea de 1000 metri.

Platoul Pajarito.

Strămoșii indienilor Pueblo s-au așezat în Platoul Pajarito în jurul anului 1150 î. Hr., supraviețuind patru secole din cultivarea pământurilor în părțile înalte ale podișului și culegerea de plante sălbatice. Apoi s-au mutat de-a lungul văii Rio Grande (Cochiti, San Felipe, San Ildefonso, Santa Clara, Santo Domingo), în anii 1550.

Los Alamos se întinde între Valles Caldera și Canionul White Rock.

Los Alamos, un orașel cochet și discret.

*

Triburile de indieni stabilite aici au fost Keres (veniți în jurul anului 1000) și Tewa (în jurul anului 1300, imigrați din zona Four Corners).

Coloniștii spanioli, primind dreptul la pământ de la guvernul lor, și-au construit case în Canionul Frijoles.

*

Câteva ore am mers pe cărările de lângă hotelul nostru, pe marginea malurilor abrupte, cu prăpăstii adânci, amețitoare (Pajarito Cliffs), spre Camino Entrada.

Apoi am pornit pe o cărare pavată (Canyon Rim), printre arbori coniferi.

Se-nnoptase. Se vedeau licuricii stelelor și luminile caselor în depărtare.

Câteva mile am tot discutat. Apoi ne-am întors pe marginea șoselei asfaltate 502 la hotel.

Ne-am împiedicat și-am căzut de câteva ori, când eu, când Lhorre, prin buruieni, spini și șanțuri!

*Odată, Lhorre explica, gesticula și când se uită în jur...
eu nicăieri. Dispărusem! Mă-mpiedicaseam într-o
groapă și căzusem, lungit pe spate în iarbă.*

– Ce faci acolo?

– Ce să fac... admir cerul!

Și Lhorre s-a pus pe râs.

*Îmi perfecționez engleza. Am rugat-o pe Lhorre să mă
corecteze la orice greșală. Plus că învăț noi
locuțiuni lingvistice și chiar argou (slang) de la
ea.*

M-a surprins însă când a mărturisit că vrea să învețe... românește! (Lhorre știe puțină spaniolă). I-am dat cadou un dicționar și-un ghid de conversație român-englez. Îmi scrie câteodată prin email expresii românești: „arta este distractiv” (și e rândul meu să o corectez) „te mângâi” (punând chiar și diacritice), „bună ziua”.

*

03.12.2014 – Cu Lhorre, la reustaurantul Sizzler (salate) și apoi la filmul Interstellar (science fiction).

*

Pe Lilia o ocolesc cât pot. Când n-o văd, mă simt bine. Când o văd, mă tulbură.

Aș vrea să mă mut din Gallup ca să scap de ea.

*

04.12.2014 – Dimineața, din Los Alamos cu mașina, pe autostrada 501, trecând printre clădirile Laboratorului Național, apoi pe strada NM4 către Monumentul Național Bandelier (1/2 hr.).

Imagine din Monumentul Național *Bandelier*.

*

Numele provine de la exploratorul elvețian Adolph F. A. Bandelier (1840-1914) [observasem eu că numele este francofon, și-l pronunțasem ca atare], care fusese adus în anul 1880 să viziteze Canionul Frijoles de către José Montoya din Tribul de indieni Cochiti.

Președintele american Woodrow Wilson, printr-o lege din 1916, a creat Monumentul Național Bandelier. Între 1934-41 a fost construit drumul în Canionul Frijoles. Iar, în perioada celui de-al Doilea Război Mondial, au fost găzduiți aici cercetători științifici lucrând la Proiectul Manhattan (și personalul militar).

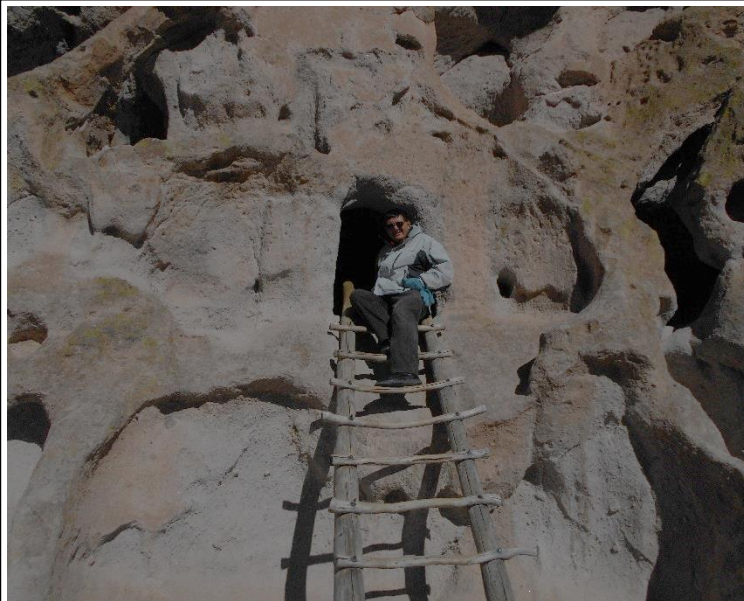
*

Munți găuriți, cum nu mai văzusem, în care indienii mai săpaseră și lărgiseră golurile, transformându-le în culcașuri, ori încăperi ceremoniale (kivas). Inscripții în piatră și roci pictate.

Stânci cu găuri.

Am luat-o pe cărarea principală, pavată (1,6 km), plină de turiști. Căprioare mici, cerbi și veverițe ne tăiau calea. Tot aici viețuiesc și urși negri, lei de munte (dar, din fericire, nu i-am întâlnit!), lilieci în peșterile canionului, șerpi cu clopoței, scorpioni, tarantule și păsări (vulturi, curcani sălbatici, corbi și pasărea colibri).

Urcăm pe scări de lemn, să vedem camerele săpate în stânci (*cavates*) de la Casa Alcove.

Lungimea cărărilor se întinde peste 70 de mile, iar pentru turiști s-au amenajat 57 de locuri unde să-ți pui cortul (camping).

Întreaga rezervație naturală cuprinde 33,759 pogoane de pământ. Adevărată... artă naturală!

*

Eram obosiți. Cu sticla de apă în buzunar.

*

Aceste așezări indieni vechi datează din perioada 1500-1600. Remarcabile sunt ruinele așezate circular în locul numi Tyuunyi.

*

Transpirat, mi-am schimbat cămașa în mașină (mi-a dat Lhorre un tricou de-al ei).

Și ne-am întors în Los Alamos, circulând cu mașina printre clădirile Laboratorului Național Los Alamos, înființat în 1943 cu scopul construirii bombei atomice, și în care lucrează aproximativ 10.500 persoane (9.500 în laboratoare, 400 în securitate, și vreo 360 antreprenori).

Vin aici cei mai buni cercetători din lume,
transformând micul orășel Los Alamos în cel
mai divers internațional oraș american.

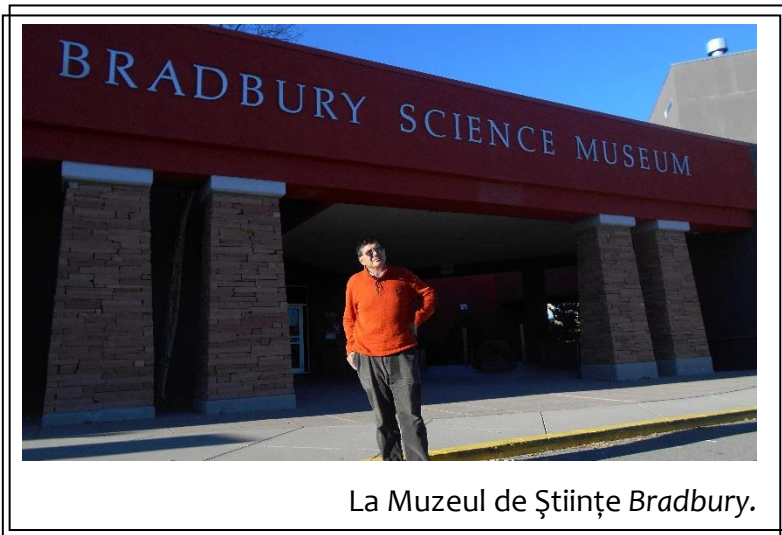
*

Guvernul alocă anual un buget de două miliarde de dolari pentru laborator, dintre care 54% este alocat programului de arme (NNSA). Laboratorul se întinde pe 36 mii pătrate și cuprinde peste 2.100 de construcții și dependențe.

Alt mare laborator de cercetare în Statele Unite este Laboratorul Național Lawrence Livermore (construit în 1952, tot pentru testarea de arme nucleare).

*

Am vizitat Muzeul de Științe Bradbury, după numele celui de-al doilea director al laboratorului, Norris E. Bradbury, care a condus laboratorul între 1945-1970, după ce Dr. J. Robert Oppenheimer s-a retras de la conducere, la terminarea războiului.

Sculpturi reprezentând pe Dr. J. Robert Oppenheimer, fizician la Universitatea din California, și General R. Groves, principalii pioni în organizarea colectivului de cercetători și în fabricarea primelor bombe atomice (botezate „Little Boy” și „Fat Man” aruncate peste Hiroshima și Nagasaki), sunt expuse lângă Fuller Lodge.

Cu Dr. Robert Oppenheimer și Gen. R. Groves.

*

Experimente nucleare s-au efectuat și după război, fie subterane, ori în insule izolate.

Au fost și oameni de știință care s-au pronunțat împotriva lor.

*

Intrarea la muzeu este gratuită. Milioane de vizitatori i-au trecut pragul. Ne-au prezentat filme scurte despre neproliferarea armelor nucleare.

Sunt trei galerii: de istorie, apărare și cercetare.

Laboratorul, în prezent, și-a diversificat cercetările în: biotehnologie, știința materialelor, super-computere, științele vieții, sisteme complexe etc.

*

Ne-am plimbat prin parcul central. Apoi am poposit la Muzeul de Istorie din Los Alamos unde am cumpărat o carte: „Los Alamos and the development of the atomic Bomb”, de Robert W. Seidal, 1995 (7\$).

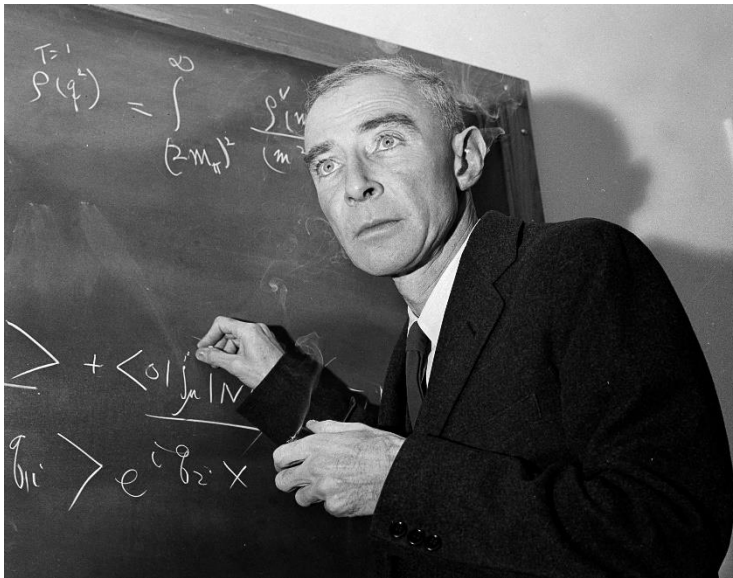
Întorși seara în Gallup, am citit-o pe nerăsuflăte. Ca un roman al construirii bombei: cu intrigă, acțiuni, controversă. Cu încercări și ezitări, nesiguranțe.

A fost ecranizat; pe canalul 3, în week-end-uri, se difuza și un serial MANH(A)TTAN, pe care l-am urmărit cu sufletul la gură.

În cadrul cercetării nucleare, s-a descoperit că interacțiunea neutronilor, rezultați din fisiunea uraniului și plutoniului, și reflectarea lor înapoi în reacția în lanț, duc la creșterea energiei produse. Trebuiau folosite acceleratoarele de neutroni de la diferite universități americane, sarcină apăsând pe umerii lui Oppenheimer și Manley în august 1942.

Oamenii de știință, împreună cu Gen. Leslie Groves, au simțit nevoia înființării unui laborator special desemnat construirii bombei atomice.

Oppenheimer, ales ca director al laboratorului de către Groves, a fost primit cu neîncredere de către Ernest Lawrence (directorul Laboratorului de Radiologie de la Universitatea din California), deoarece Oppenheimer manifesta vederi politice de stânga (l-a și acuzat de comunism).

Dr. J. Robert Oppenheimer, pe când era doar un fizician la Universitatea din California.

Germanii începuseră și ei cercetările nucleare, fără a fi reușit o reacție în lanț, sub coordonarea fizicianului nobelist Werner Heisenberg.

În partea americană, fizicianul italian Enrico Fermi, după ce luase premiul Nobel în 1938, la Stockholm, a emigrat în Statele Unite la Universitatea

Columbia. Locul construirii laboratorului la 320 km depărtare de frontiere internaționale sau de malurile oceanelor a fost impus de Groves. S-a ales în final actualul Los Alamos.

O altă problemă a fost fisiunea spontană (deci necontrolată) în uraniu și plutoniu, sugerată de Enrico Fermi, cercetată în zadar de Willard F. Libby în anul 1939, însă descoperită de fizicienii ruși G. N. Flerov și K. A. Petrzhar în 1940.

Emilio Segrè, fizician italian, a observat că și noul element descoperit, plutoniul, când este bombardat cu neutroni rapizi, poate fi folosit în fabricarea bombei atomice.

Fisiune spontană a fost descoperită și în poloniu de către francezii Frederic Joliot și Pierre Auger, în Parisul ocupat de nemți.

La început, se presupusese fabricarea unui dispozitiv militar pe principiul pistolului în asamblarea explozivelor nucleare.

În 1943, însă, în cadrul Proiectului Y, s-a folosit izotopul de uraniu-235.

Locul unde a avut loc primul test în 1945 a fost denumit de Oppenheimer „Trinity”, după un poem de John Donne!

Pe 16 iulie 1945 la ora 5:29:45, bomba a explodat cu o forță de 21.000 TNT, evaporând turnul pe care ședea.

Oppenheimer și-a amintit un vers din textul sanscrit „Bhagavadgita”:

„Am devenit Moartea, distrugătorul Lumilor.”

În Albuquerque, la Casas de Sueños

Cu Lhorre în Albuquerque. La Coronado Mall. Apoi la Jubilation Beer Wine Spirits. Cumpărat vin din miere (mead).

*

În Old Town (Orașul Vechi), pe care coloniștii spanioli l-au fondat în anul 1706, împreună cu guvernatorul lor Francisco Cuervo y Valdez.

În stil tradițional spaniol, cum am văzut prin multe orașe latino-americane prin dese mele peregrinări: o piață centrală (de obicei parc), înconjurată de case și buticuri comerciale, plus o nelipsită biserică catolică: aici, San Felipe de Neri. Seara, oamenii ieșeau la plimbare și relaxare prin acest centru sau prin Grădina de Trandafiri.

Imagine din partea veche a orașului Albuquerque.

Au fost renovate și păstrate locuințe istorice hispanice, din adobe [cărămidă], care au fost transformate în circa 150 galerii, restaurante sau magazine ce redau atmosfera de acum trei secole.

Multe au patio [curte interioară], balcoane și grădini, cu bănci de fier sau cărămidă la stradă.

Deși locuiesc în New Mexico de peste 17 ani, și-am venit des în Albuquerque, nu ajunsesem în Old Town. Lhorre m-a dus. Ea a locuit în Alburquerque ani de zile și a făcut studiile universitare aici.

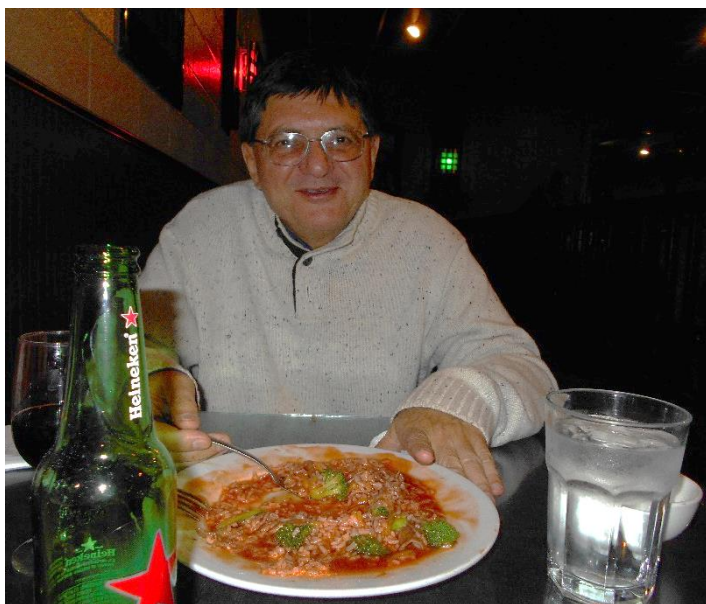
Cunoaște orașul ca-n palmă.

*

Lucruri artizanale sunt de vânzare în Old Town, și bucătărie specific new mexicană: cu mâncăruri iuți și mirositoare.

Când comanzi un fel, ospătarul te întreabă dacă dorești cu ardei iute roșu sau verde [adică mai slab sau mai tare].

Este un amestec de culturi indiene și hispanice.

La restaurantul vietnamez *May Café*, pe *Central Ave.*

Mâncare: *Bò hoắc Gà Sốt Gúrg.*

*

Celebra Rută 66, care lega estul american de vestul sălbatic, trece pe lângă Old Town.

În piață s-au reprodus două tunuri de pe vremea Războiului Civil, din timpul unei ambuscade în Albuquerque din data de 8-9 aprilie 1862.

Orașul Vechi a fost la răscruce de drumuri în sud-vestul american timp de trei secole.

Lhorre zice că eu sunt paparazzi, fac poze la tot pasul!

*

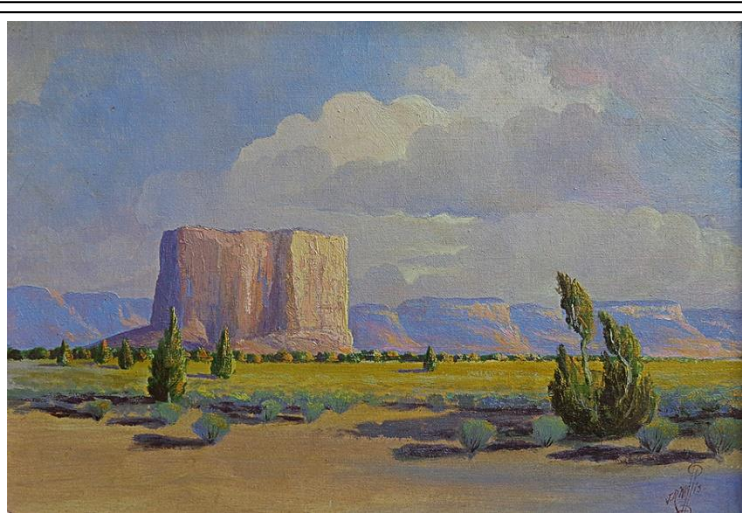
Cazați la Casas de sueños [casele de vise, în spaniolă] cu 134,47\$/noapte, hotel-han istoric scump, la intersecția străzilor Rio Grande și Alhambra. Construit de către Joseph Roy Willis (1876-1960) în decada 1930-40, format din 21 casitas (căsuțe), fiecare cu câte un nume. A noastră se numește Rio Grande [Râul Mare].

Avem și-un antreu cu fireplace [șemineu].

*Hotelul are mici patio-uri și grădinițe cu flori... Eu nu mă
satur de priveliști. Ca la o galerie artistică!*

*

*J. R. Willis s-a născut în districtul Goloid Community
Screven, Georgia, lângă Sylvania, pe 24
noiembrie 1876, și a decedat pe 30 decembrie
1960 în Albuquerque, New Mexico, conform
relatării lui Scott L. Peeler Jr., din AskART.*

*"The Enchanted Mesa-Acoma Pueblo",
o pictură de J. R. Willis.*

S-a căsătorit cu Tempie Easterling în anul 1899 și a avut trei fiice. Apoi a divorțat. Recăsărit cu Violet Powell în 1916.

J. R. este cunoscut ca fotograf și pictor al peisajelor din sud-vestul american.

A călătorit în Cuba, Haiti, Republica Dominicană, Mexic și Guatemala pentru a picta.

În timpul Războiului Americano-Spaniol (1895) a realizat caricaturi politice. A studiat arta în New York (1908) cu Robert Henri.

În 1917 și-a mutat studioul fotografic în Gallup. Iată, Gallup-ul meu! Iar în 1931 s-a mutat în Orașul Vechi, apoi și-a construit casa și studioul devenite astăzi Casas de Sueños.

J. R. Willis a fost un pictor realist, denumit și „Regele Plopilor de Munte”, deoarece în multe picturi de-ale sale înfățișează plopi tomnatici cu frunze galbene. Tablouri de ale sale se găsesc în Muzeul din Albuquerque, un muzeu din Imabari, Shikoku (Japonia), un muzeu din

Valledupar, Cesar (Columbia) și în colecții private din Germania.

*

În prezent, Casas de Sueños expune creațiile pictorului metiș (de origine mexicano-yaqui, yaqui fiind un trib indigen) Amado Mauricio Peña jr., născut în Laredo, Texas, în 1943. Peña a studiat arta la Universitatea Texas A&I din Kingsville, unde a obținut un Masterat. Lucrează ca profesor la Liceul Alexander din Toledo și profesor adjunct la Colegiul de educație al Universității din Texas.

Un tablou de Amado Mauricio Peña jr.

Compozițiile sale sunt dinamice, în culori aprinse, reprezentând adaptarea locuitorilor nativi din Arizona și New Mexico la condițiile aspre a deșertului.

Peña a expus și la celebrul Muzeul de Artă Americană al Institutului Smithsonian.

*

Ziua următoare ne-am plimbat pe malul lui Rio Grande, lângă hotel.

Pe bulevardul Rio Grande, culorile toamnei te întâmpină plăcut: galben argintiu, maroniu, pomi smoliți cu crengile goale și subțiri.

Apoi, cu mașina Lhorrei în Corales, la nord de Albuquerque, unde locuitorii au cai, lame Apaca, asini.

Corales este o zonă rurală, cu mulți arbori înalți, ieșind în evidență din peisajul deșertic de tufișuri scunde și mărcinoase.

În Rio Ranche, tot o suburbie a Albuquerque-lui pe Blvd. Broadmoor, la UNM West, un campus al universității noastre unde a predat Lhorre, și făcea naveta din Albuquerque cu... bicicleta.

Se văd Munții Sandia (în spaniolă, sandia înseamnă lubeniță; munții au fost denumiți așa deoarece în răsărit arată ca o lubeniță!) Am trecut și prin City of Bernadillo.

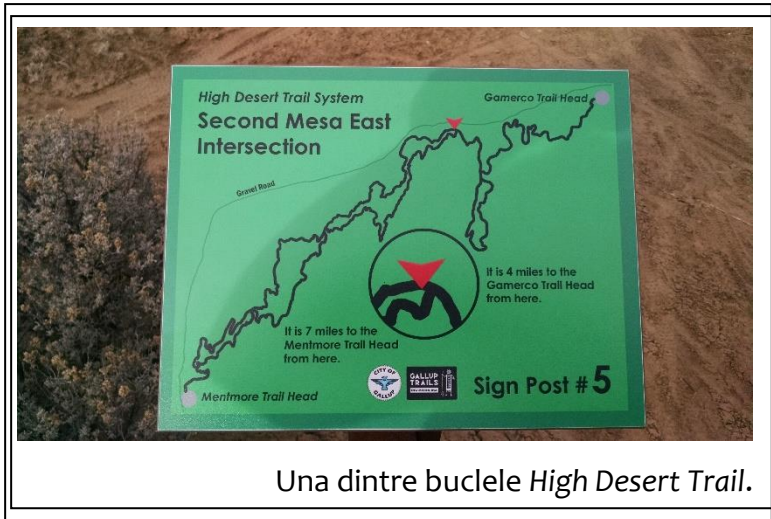
*

Am luat masa de prânz la Restaurantul Indian Taaj, pe Eubank cu Constitution, în Albuquerque.

*

Tot drumul dus-întors, a condus Lhorre supermașina ei cu demarări sport, temperatură reglabilă în mașină, GPS cu poziția mașinii pe harta rutieră și canale muzicale recepționate prin satelit.

High Desert Trail

19.01.2015 – Martin Luther King jr. Day. Sărbătoare.

Cu Lhorre, mergem pe High Desert Trail, lângă Gamercro, în partea vestică a Gallup-ului. Mers pe cărarea Stem (3 mile) apoi pe Conector (o milă) și înapoi.

*

High Desert Trail este denumit după Charles High. Este un singletrack, nu departe de Gallup, Capitala Aventurii din New Mexico.

Cele trei bucle ale traseului îngust, pigmentat cu priveliști minunate și roci abundente, poartă denumirile First Mesa, Second Mesa și Third Mesa, fiind ofertante și pentru începători. Două capete de traseu fac acest trail ușor accesibil din orice parte a Gallup-ului.

Relaxare.

*

High Desert Trail găzduiește evenimente ca Dawn Til Dusk, o cursă dificilă de 12 ore pentru cicliștii montani experimentați; High Desert Screamer, curse pentru mountain biking; sau Squash Blossom Classic, de alergare și ciclism.

*

Traseul, în lungime totală de 26 mile, a fost desemnat ca National Recreation Trail în 2012, de către Ken Salazar.

*

La întoarcere am dormit aburit.

*

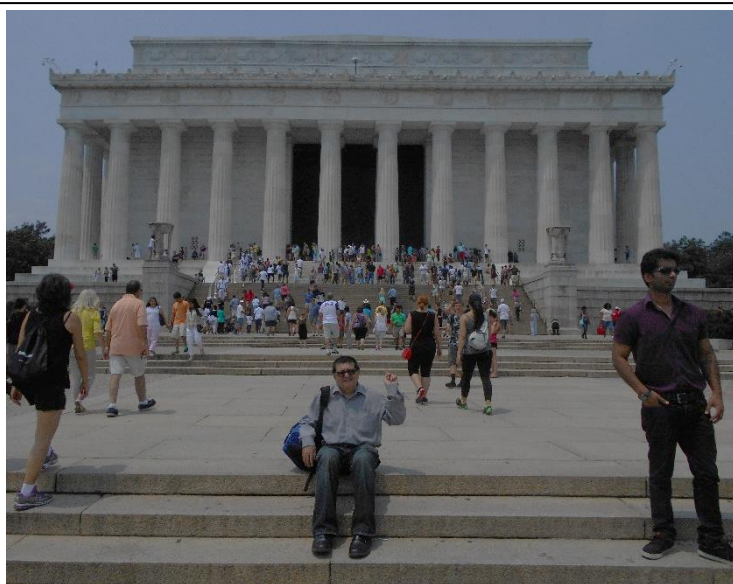
Gamerco s-a format ca așezare umană în anul 1920, când o companie de minerit cărbuni s-a înființat aici, având aproape 500 mineri, împreună cu familiile lor.

S-a construit o centrală electrică, o cale ferată și o biserică, pe lângă uzina minieră. În 1960, minele s-au închis.

*

Am cunoscut aici un grup de vegani, persoane care nu numai că sunt vegetarieni (neconsumând carne), dar nu mănâncă nici produse animale (lactate) și nici nu se îmbracă ori folosesc în casă blănuri de animale.

Un tur al Capitalei

În Washington D.C., capitala Statelor Unite.

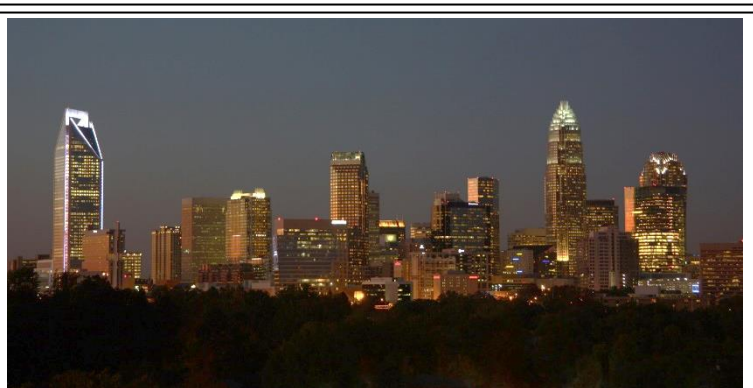
04.07.2014 – Sub focul de artificii de Ziua Națională a Statelor Unite, plecat iar spre aeroportul Sun Port din Albuquerque.

Drum lung, la volan, cu viteză uniformă, pe autostradă, meditez la ideile mele. Cu muzică rock pe fundal.

O nouă conferință de Fuziune unde voi participa.

Am avionul spre Charlotte (statul Carolina de Nord), după miezul nopții, iar de-acolo la Washington D.C., unde se va desfășura conferința internațională (6-8 iulie).

La 5:50, în Charlotte, oraș în care nu mai fusesem (nici măcar în aeroport). Ora la celular se schimbă automat după fusul orar.

Centrul orașului Charlotte, la învelirea nopții cu ziua.

*

În D.C., dimineața de 5 iulie. Orașul e denumit „Washington” la 9 septembrie 1791, în onoarea președintelui.

*

Naveta (shuttle) de la Aeroportul Internațional Dulles, din Washington D.C. până la Hotelul Howard Johnson (Inn) costă 29\$.

Folosesc cartea de credit (Visa Chase) și păstrez cash-ul pentru cazuri urgente.

*

Trecem pe lângă clădirea Pentagonului (considerată cea mai mare din lume, a doua ca mărime fiind Casa Poporului din București).

Apoi, Memorialul Arlington (cimitirul eroilor americani decedați în diverse războaie).

Râul Potomac [pronunțarea europeană a numelui nativ-american (Algonquian) Patowmeck]. Are aproximativ 652 km și se varsă în Golful Chesapeake.

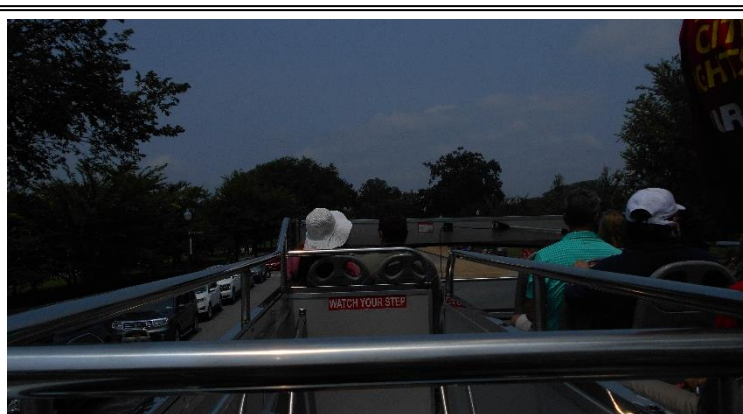
*

Ne duce șoferul și la Aeroportul Internațional Reagan, ca să lase doi pasageri.

Am lăsat bagajele la recepția hotelului, fiindcă am ajuns prea de dimineață și cazarea se face abia la ora

două, după-masa, și-am luat un tur al metropolei Washington (39\$).

Stau la etaj, în autobuz, cu aparatul de fotografiat în mână și căștile la urechi.

Cu autobuzul City Sights DC, linia roșie.

Notez din mers.

*

Clădirea FBI-ului, la 935 Pennsylvania Avenue NW.

Construcția a fost finalizată în septembrie 1975 și recepționată de președintele Gerald Ford.

Vizitarea clădirii în interior trebuie anunțată cu 3-4 săptămâni înainte și durează două ore.

Clădirea FBI poartă numele lui J. Edgar Hoover,
după un fost director, și are 260.210 m²
spațiu construit.

După evenimentele din 11 septembrie 2001, Turul FBI nu s-a mai organizat, din motive de securitate, pentru aproape 10 ani.

În august 2014, FBI-ul a deschis un centru educațional (FBI Education Center), care spune publicului povestea celebrei instituții, dintr-o perspectivă istorică.

În curtea interioară, există și o sculptură a artistului Frederick Charles Shrady, denumită „Fidelity, Bravery, Integrity”.

*

Clădirea Trezoreriei Statelor Unite (Treasury Building) este monument național (National Historic Landmark); reprezentată și pe spatele bancnotei de 10 dolari.

Părțile centrale și de est ale clădirii au fost construite între anii 1836 - 1842 de arhitectul Robert Mills. Aripa sudică a fost adăugată între 1855 - 1861 de Ammi B. Young și Alexander H. Bowman, cea vestică de Isaiah Rogers, între 1862 - 1864, iar cea nordică de Alfred B. Mullett, între 1867 - 1869.

Walt Whitman și-a petrecut o bună a parte a vieții în această clădire, ca funcționar al Trezoreriei, până la infarctul din 23 ianuarie 1873, care-l va forța să părăsească locul de muncă și Capitala.

Sculptorul James Earle Fraser este creatorul statuii lui Alexander Hamilton, primul Secretar al Trezoreriei, care stă în dreptul fațadei sudice, ca și a lui Albert Gallatin, al patrulea și cel mai logeviv Secretar la intrarea în aripa nordică.

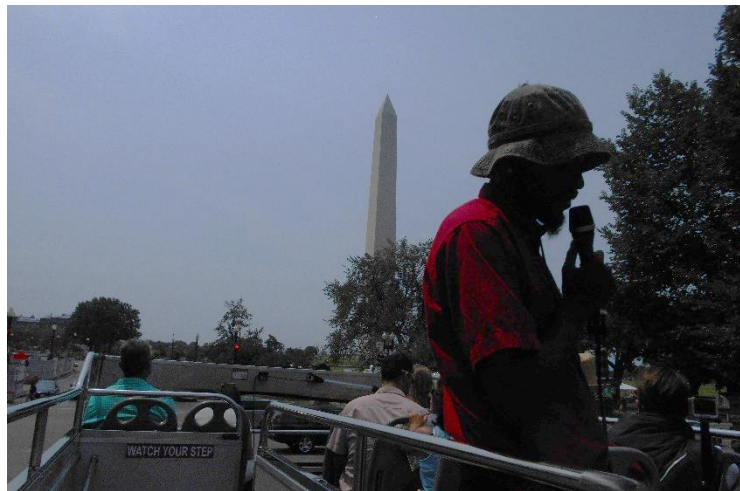
*

Străzile au litere (Strada H, strada F...), altele numere (Strada 7, Strada 8...), e ușor să te orientezi dând intersecția unde vrei să ajungi.

*

Monumentul lui Washington, comemorându-l pe primul președinte american, George Washington (1732–1799), este un înalt obelisc (170 m).

A fost cea mai înaltă structură construită din lume pentru doar un an, până la finalizarea Turnului Eiffel.

Obeliscul dedicat lui George Washington, în fundal,
văzut din autobuzul turistic.

Construcția monumentului a început în 1848, dar nu a fost dezvelit oficial până în octombrie 1888.

*

Muzeul Holocaustului (dedicat victimelor naziste din perioada 1933-45); este și centru de documentare (materiale adunate din peste 40.000 de ghetto-uri și campuri de concentrare naziste!), studiere și interpretare a istoriei Holocaustului.

Dincolo de aspectul comemorativ, Muzeul sprijină liderii și cetățenii lumii să înfrunte ura, să prevină genocidul, să promoveze demnitatea umană și să întărească democrația.

De la deschiderea lui, în aprilie 1993, până azi, Muzeul a avut peste 30 de milioane de vizitatori, dintre care un procent de sub 10 la sută - evrei.

Muzeul are un buget operațional de aprox. 80 de milioane de dolari.

*

L'Enfant Plaza, după numele arhitectului francez Pierre Charles L'Enfant, însărcinat de Președintele

George Washington în anul 1791 să facă planul orașului; dar în anul 1792 a fost destituit și înlocuit cu Andrew Ellicott.

*

Clădirea centrală a Institutului Smithsonian ("The Castle", Castelul), finalizată în 1855.

Smithsonian este cel mai mare complex muzeal și de cercetare din lume, constând în 19 muzee și galerii, Parcul Național Zoologic și 9 centre de cercetare.

Castelul care găzduiește sediul central al Institutului
Smithsonian.

Nu mai puțin de 17 colecții se găsesc în Washington D.C., dintre care 11 sunt în National Mall.

Institutul s-a născut în urma unei donații de \$500,000 a lui James Smithson, în 1826 (suma însemna o avere colosală atunci!). Smithson a murit în 1829, iar în 1836 președintele Andrew Jackson a informat Congresul cu privire la donație și destinația ei. După 10 ani, în 1846, Smithsonian Institution își deschidea porțile.

Instituția a cunoscut o adevărată explozie în perioada în care a fost gestionată de Sidney Dillon Ripley (1964 – 1984).

*

Memorialul Lincoln, unde au coborât mulți turiști, pozându-se lângă statuia președintelui Abraham Lincoln, care-a reușit să mențină țara unită (când Nordul a învins Sudul), în timpul Războiului Civil American (1861-1865).

Șapte state sudice secesionaseră din uniune. Lincoln (n. 1809 - m. 1865) a investit totul în război.

*

Celebra butadă „All men are created equal” [Toți oamenii se nasc egali] este interpretată glumeț de către americani: „All men are created equal, but some men are more equal than others”! [Toți oamenii se nasc egali, dar unii sunt mai egali decât alții!]

Cum s-ar explica sau interpreta în matematică relația "mai egal decât egal"?

*

Alăturat, Memorialul Veteranilor Războiului din Coreea (Korean War Veterans Memorial).

„Libertatea nu este liberă” ("Freedom Is Not Free")
este mesajul memorialului.

Ca reprezentare aeriană, este un triunghi care intersectează un cerc, cu ziduri de 50 m lungime, construite cu peste 100 de tone granit californian, pe care s-au sablat cam 2.500 de imagini fotografice și arhivistice documentând războiul din Coreea (1950-1953).

*

Memorialul celui de-Al Doilea Război Mondial (National World War II Memorial), inaugurat în 2004. 400.000 de soldați americani au decedat în război.

Memorialul e compus din 56 de pilaștri de granit, înalți de 5 m fiecare, aranjați în semicerc în jurul unei plaza cu arcuri triumfale de 13 m, în partea opusă.

*

M-am urcat din nou în autobuz și am continuat turul orașului. Tichetul este valabil pentru 24 de ore (dar poți să îl iei și pentru 48 de ore - mai scump).

*

Ce mică e lumea! M-am întâlnit în Washigton DC cu un fost inginer de la Secția de Sculărie care lucra cu mine la I. U. G. Craiova.

*

Muzeul Național de Istorie (The National Museum of American History: Kenneth E. Behring Center), deschis în 1964 ca muzeu divers, dar reformat în 1980 ca muzeu de istorie.

Muzeul face parte din salba de muzee ale Smithsonian Institution și este locat în National Mall pe Strada 14 cu Constitution Avenue N.W.

Chiar din această lună (iulie 2015), Muzeul are un nou director, în persoana lui John Gray.

*

Muzeul de Istorie Naturală (The National Museum of Natural History), deschis în 1910, este administrat, la rândul-i, de Smithsonian Institution, și locat tot în National Mall.

Muzeul de Istorie Naturală este cel mai vizitat muzeu de profil din lume.

Intrarea e gratuită și porțile sunt deschise 364 de zile pe an, pentru a vizita cei 123.000 m² cât acoperă Muzeul.

*

Arhivele Statelor Unite ale Americii (The National Archives) sunt găzduite de o clădire situată între străzile 7 și 9, cu intrări din Pennsylvania și Constitution Avenues.

Arhivele adăpostesc o gamă variată de mărturii scrise și microfilme, multe de valoare excepțională, ca de ex. versiunea originală a Magna Carta confirmată de Edward I în 1297, sau originalele celor trei documente formative ale Statelor Unite: Declarația de Independență (Declaration of Independence), Constituția (Constitution) și Legea Drepturilor (Bill of Rights).

*

Galeria Națională de Artă (National Gallery of Art) se găsește între străzile 3 și 9 cu Constitution Avenue NW. Intrarea e gratuită.

Muzeul s-a înființat în 1937, la bază având o donație substanțială de colecții de artă și bani făcută de Andrew W. Mellon.

Colecțiile de bază includ lucrări donate de Paul Mellon, Ailsa Mellon Bruce, Lessing J. Rosenwald, Samuel Henry Kress, Rush Harrison Kress, Peter Arrell Brown Widener, Joseph E. Widener, Chester Dale și alții.

În Galerie pot fi admirate picturi, desene, fotografii, sculpturi, medalii, artă decorativă din Evul

Mediu până în prezent, incluzând o pictură a lui Leonardo da Vinci.

*

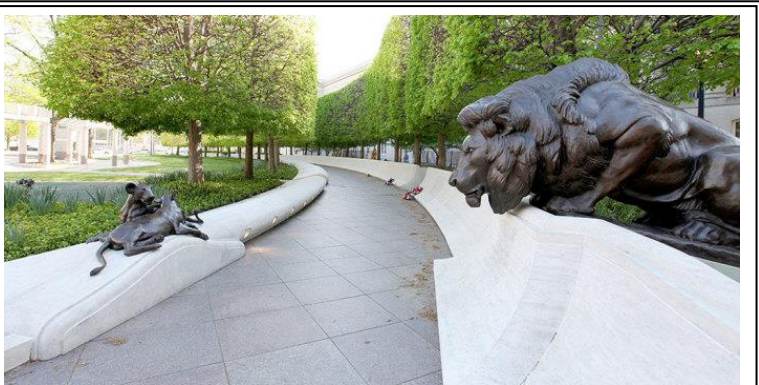
Marian Koshland Science Museum, parte a National Academy of Sciences, are exponate care prezintă aspecte științifice moderne, într-un mod accesibil publicului larg.

Muzeul are două expoziții centrale, Laboratorul Pământului ("Earth Lab"), cu focus pe probleme legate de schimbările climatice, și Laboratorul Vieții ("Life Lab"), în special despre boli infecțioase, nutriție și îmbătrânire. Interesantă secțiunea de Minuni ale Științei ("Wonders of Science").

Muzeul e denumit după o femeie-biolog, Marian Koshland, care a condus cercetări capitale în comportamentul anticorpilor, fiind dezvoltat în urma unei donații a soțului acesteia, Daniel Koshland, de asemenea specializat în biologie (moleculară).

*

Memorialul polițiștilor uciși la datorie (National Law Enforcement Officers Memorial), din Judiciary Square, onorează peste 20.000 de polițiști americani care au murit la datorie de-a lungul timpului.

Memorialul e compus din patru lei de bronz, doi masculi și două femele, veghind asupra unor pui de lei. Leii adulți au fost sculptați de *Raymond Kaskey*, iar puii de *George Carr*.

*

Union Square Train Station. Stație de tren, dar și centru comercial și de distracție.

Primul tren cu pasageri care a ajuns în stație a fost Pittsburgh Express, la 6:50 a.m., pe 27 octombrie 1907.

Interior din Union Square. Considerat excelent exemplu de arhitectură *Beaux-Arts*.

Stația avea în componență și un apartament prezidențial somptuos (Presidential Suite), pentru primirea de către oficialii americani ai musafirilor importanți. Pentru prima dată, apartamentul a fost folosit de președintele William Howard Taft, în 1909.

Avea și destinație de protecție a președintelui, ca lecție învățată de gărzile prezidențiale după asasinatul din 1881 a președintelui James A. Garfield în stația Baltimore & Potomac.

Azi, Union Square, ca stație de tren, dar și ca centru comercial, este vizitat de peste 40 de milioane de oameni anual.

*

Am cumpărat un snack [gustare].

Ce căldură, ce căldură!

*

În Capitol Hill, cea mai veche instituție culturală federală, Biblioteca Congresului American (The Library of Congress), unde-s și cărți de-ale mele; oficial, bibliotecă de cercetare care servește Congresul american, dar de facto este biblioteca națională americană.

În 1990, Biblioteca a devenit - și a rămas până azi – cea mai mare bibliotecă din lume, având colecții în peste 450 de limbi.

*

Grădina Botanică (United States Botanic Garden [USBG]) este cea mai veche continuu-operatională grădină botanică din Statele Unite.

*

Muzeul Spațiului Aerian (National Air and Space Museum [NASM]), înființat în 1946, deține cea mai vastă colecție de avioane din lume, expuse

pe o suprafață de aprox. 15.000 m²; ține și acesta tot de Smithsonian Institution.

În 2014, au călcat pragul NASM aprox. 6.7 milioane de vizitatori, făcându-l al cincilea cel mai frecventat muzeu din lume.

*

Clădirea care găzduiește „Vocea Americii” (Voice of America [VOA]), instituție oficială media a Guvernului american.

Vocea Americii are emisiuni radio și TV în engleză și câteva duzini de alte limbi - mai precis 41, în 2015; dar limbile se schimbă în funcție de prioritățile Guvernului american. A transmis și

în limba română. În 1993, administrația Clinton a decis că, odată cu încheierea Războiului Rece, nu se mai justifică menținerea transmisiunilor în limbile statelor fost-comuniste din Europa de est.

Curios că, prin Smith–Mundt Act din 1948, Vocea Americii era interzisă spre difuzare pe teritoriul Statelor Unite (act modificat abia în 2013).

S-a făcut seară. Într-un bar („Pizza & Beer”, pe strada F) [nu prea e obiceiul meu, dar experimentez; mai schimb stilul de viață, de care m-am plictisit]. Beau bere (sunt la a doua), mănânc aripioare cu morcovi prăjiți și privesc la meciul de fotbal feminin SUA vs. Japonia (4-1 după prima repriză), în finala campionatului mondial.

Față de fotbalul masculin, cel feminin mi se pare mai anemic, lent, amator...

Get ready for evil!

În fața Muzeului Spionajului din Washington D.C.

05.07.2014 – Am vizitat Muzeul Internațional al Spionajului (The International Spy Museum), cu cea mai largă colecție de piese de gen din lume.

Unul dintre puținele muzee din Capitala Statelor Unite care au taxă de intrare (23,21\$). Situat la 1875 Le Droit Building, în vecinătatea lui Penn Quarter.

Muzeul are și un magazin de suveniruri.

Este un muzeu privat, despre istoria și rolul spionajului, [acesta fiind printre cele mai vechi meserii ale lumii (după prostituție)].

Conceptualizat în 1996 și deschis publicului în 2002, muzeul a costat fondatorii (Milton Maltz, spărgător de coduri în timpul Războiului din Coreea, și The House on F Street, L.L.C.) aprox. 40 milion de dolari.

Aproape 1000 de artefacte de spionaj sunt expuse în cei 1900 m² de spațiu expozițional, adjuvate de fotografii, filme, afișaje interactive.

Colecțiile permanente desenează o istorie a spionajului, din perioada greco-romană la Imperiul Britanic, de la Războiul Civil american la cele două Războaie Mondiale, de la Războiul Rece la zilele noastre.

*

Vorbe de duh și aforisme în temă:

- Get ready for evil! [Pregătește-te pentru rău!]

- All is not what it seems! [*Nimic nu e ceea ce pare să fie!*]
- Spying is waiting. [*A spiona înseamnă a aștepta.*]
- There is nothing more deceptive than an obvious fact. [*Nu e nimic mai dezamăgitor decât un fapt evident – pentru spion, desigur.*]
- Great leaders are great spies. [*Marii lideri sunt mari spioni.*]

Inscripții cu aforisme despre spionaj.

*

Dintre secțiuni: „Acoperiri și Legende” (Covers and Legends), despre agenți sub acoperire; „Școala de spionaj” (School for Spies), explicând și motivațiile unor spioni de a se alătura acestei lumi clandestine; „Istoria secretă a istoriei” (The Secret History of History), o cronică a spionajului din timpurile biblice până la începutul secolului XX; „Spionii printre noi” (Spies Among Us), cu povești reale de spionaj efectuat de figuri publice, incluzându-i pe cântăreața Josephine Baker, bucătăreasa Julia Child, baseballistul Moe Berg, regizorul John Ford, ori actrița Marlene Dietrich.

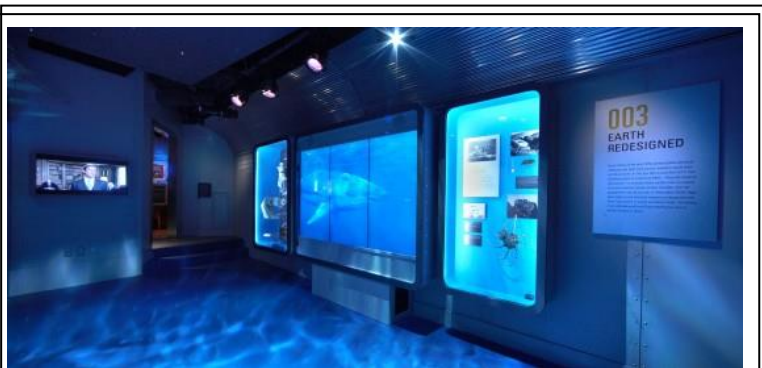
Și despre Greta Garbo se spune că a îndeplinit acțiuni de spionaj, una dintre misiunile ei fiind să transporte clandestin un om din Copenhagen în Anglia.

Cine ar fi fost acel om? Nimeni altul decât Niels Bohr.
Bomba atomică...

*

Identitatea falsă a spionului se construiește în ani de zile, dar se poate distruge în secunde.

Se inventează astăzi drone cyber!

Afișaj bogat, interactiv, iluminare obscură și în culori, pentru a inspira o atmosferă cât mai potrivită pentru o vizită în lumea spionilor.

*

O secțiune aparte este dedicată agenților dubli.

Este evidențiat cazul arhicunoscut al lui Robert Philip Hanssen (despre care s-au scris câteva cărți și s-au turnat câteva filme), care mai are câțiva ani de executat din pedeapsa de 15 ani pe care a

primit-o pentru că a vândut secrete americane sovieticilor (și apoi rușilor) timp de 22 de ani, din 1979 până în 2001.

O altă figură damnată pentru americani este Aldrich Ames. Este consemnat că, încă de la începuturile sale la CIA, nu era un foarte promițător spion. Avea probleme cu băutura, se angaja des în relații extraconjugale, se certa des la petreceri și făcea scandal în public, cheltuia tot ce câștiga.

Acumulând datorii mari și prospăt divorțat, Ames a fost ținta perfectă pentru racolare de către sovietici.

Ironia sorții: misiunea sa la CIA era să racoleze agenți dubli din partea sovietică.

La un moment dat, a vândut rușilor niște informații foarte importante pentru o sumă în jur la 5 milioane de dolari, dând în vileag și zece surse CIA din interiorul KGB. Sursele au fost

executate, iar CIA nu a fost greu să-l identifice pe trădător, din cauza stilului său luxos de viață, pe care nu și l-ar fi putut permite din salariu.

Aflu detalii picante despre cei cinci simpatizanți comuniști absolvenți de Cambridge (denumiți Cambridge Five), care au spionat pentru Moscova: Anthony Blunt, John Cairncross, Donald Maclean, Guy Burgess, Harold „Kim” Philby.

Acesta din urmă, Kim Philby, este figura centrală a grupului și a însemnat pentru MI6 (serviciul de spionaj britanic) ceea ce a însemnat Aldrich Ames pentru CIA, cu mențiunea că fenomenul Philby a fost mult mai de impact, el fiind cel mai important intrus al blocului comunist în Vest.

Toți cei cinci lucrau în Serviciile Secrete Britanice, patru dintre ei urmând a fi descoperiți și prinși, însă unul reușind să-și piardă urma: Philby.

Philby a fost cooptat de Guy Burgess, deja dublu agent sovietic. Spre deosebire de Aldrich Ames, Philby a fost un câștig fără tăgadă al agenturii comuniste, foarte apreciat de britanici, dar în același timp transferând informații și mesaje către sovietici, în timpul celui de-a doilea război mondial și în misiunile sale din Austria, Spania, Turcia, SUA, Liban și, desigur Regatul Unit.

Pentru serviciile sale deosebite, guvernul britanic i-a acordat înalta distincție Ordinul Imperiului Britanic (The Order of the British Empire). Aproape zece ani de investigații dificile a probat că Philby era agent dublu, însă n-a putut fi capturat. Era într-o misiune în Liban, de unde, prevenit, a fugit la Moscova, unde urma să-și petreacă restul vieții ca erou național.

Paradoxul vieții lui e că soția, o femeie cu vederi comuniste, l-a părăsit tocmai din cauză că ei i se părea că Philby simpatizează cu „tiranii de capitaliști”.

De notat că Philby n-a adus servicii sovieticilor pentru bani, femei sau altfel de avantaje, ci din convingere.

Convingerea că nu există un sistem mai bun decât cel comunist și că sistemul capitalist e un sistem de exploatare a maselor.

Dumnezeul lui Philby a avut milă de bietul agent dublu: l-a chemat la El, petru a-l feri, cu foarte puțin

timp înainte ca sistemul în care a crezut și pentru care s-a sacrificat, comunismul, să se prăbușească...

O atenție specială se dă codurilor folosite de spioni, creatorilor dar și spărgătorilor de coduri.

Britanicii înființaseră un centru-școală de codare-decodare încă înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, Bletchley Park (United Kingdom's Government Code and Cypher School), în Milton Keynes, la 80 km de Londra.

Aceștia au reușit să penetreze comunicarea secretă a Axei, descifrând codurile cifrate germane Enigma și Lorenz.

Istoricii acordă meritul major pentru operațiunile de codare-decodare britanice comandantului Alastair Denniston, șeful operațional al diviziei de la înființare (1919), pentru care a militat; ce impresionează la Denniston este capacitatea de a selecta criptanaliștii (printre ei, John Tiltman,

Dillwyn "Dilly" Knox, Josh Cooper, Nigel de Grey, Peter Twinn, Alan Turing, Gordon Welchman, John Jeffreys, Derek Taunt, Jack Good, Bill Tutte, Max Newman, Harry Hinsley, Hugh Alexander, Stuart Milner-Barry, Joan Clarke). Un background cât se poate de eclectic: matematicieni și lingviști, papirologi și istorici, campioni de șah, dezlegători de cuvinte încrucișate, absolvenți de Oxford și Cambridge, dar și oameni fără studii aprofundate.

S-a calculat că inteligența adunată de britanici în acest centru a scurtat războiul cu de la doi la patru ani și s-a afirmat chiar că învingătorii Războiului puteau să fie învinșii fără reușitele din Bletchley Park.

*

În domeniu, americanii îl celebrează pe Philip Johnston, veteran din Primul Război Mondial, care a propus, în cel de-al Doilea Război Mondial, ca limba tribului Navajo să fie folosită pentru

încriptarea mesajelor Marinei Militare din Pacific, fiindcă nu era deloc cunoscută japonezilor.

Propunerea lui Johnston – urmată de o demonstrație – a fost foarte bine primită și cifrul creat, încununat de succes.

S-au făcut multe filme de spionaj, de la clasicele lui Alfred Hitchcock „Omul care știa prea multe” (The Man Who Knew Too Much, 1934), „Cei 39 de pași” (The 39 Steps, 1935), „Agentul secret” (Secret Agent, 1936) sau „Notoriu” (Notorious, 1946), la producțiile de anul acesta, Kingsman: The Secret Service sau Spy (turnat în România). Ce să mai vorbim de seria Bond.

James Bond...

Conferința *Fusion* 2015

Poză de grup a unor participanți la Conferința de Fuziune de la Washington D.C., 2015.

06.07.2015 – Fusion 2015.

Mă simt bine la conferințe: învăț noi lucruri, fac noi cunoștințe, îmi prezint ideile.

Un schimb științific (reciproc).

Am pierdut numărul la câte am participat, pe tot globul.

*

Dimineața mă scol greu.

Sună alarma de la celular la 7:00. Până nu mă bag în cada cu apă caldă, nu-mi recapăt energia necesară, pentru noua zi (de lucru).

*

Autorul, împreună cu drd. Angel Lopez Aguirre.

La Muzeul Național sunt expuse machete de clădiri. Merg împreună cu Angel Lopez Aguirre, un student doctorant din Ecuador, dar studiind în Belgia (la Gent).

*

07.07.2015 – *Recepție la Mansion on O Street: cu aperitive și băuturi.*

Mansiunea cuprinde peste 100 de camere și peste 70 de uși secrete (conform descrierii din program) și este formată din conexia a cinci case interconectate. Holurile vizitate erau decorate ca galerii cu obiecte de artă, chitare.

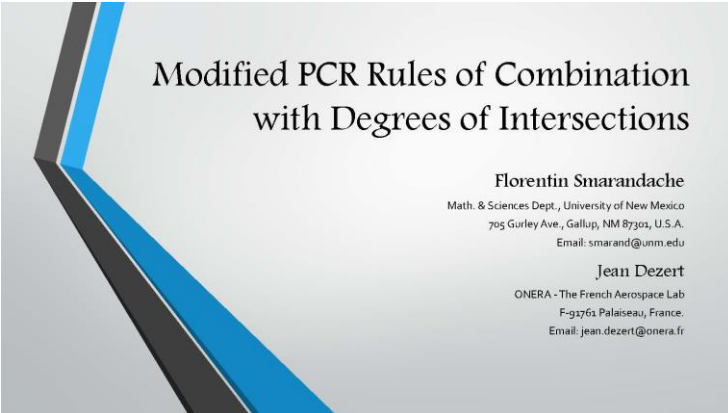
Recepția Conferinței.

*

Dimineața prezentasem lucrarea mea, cu Jean Dezert coautor, Modified PCR Rules of Combination

with Degrees of Intersections, care fusese planificată pentru joi după-masă, dar pierdeam avionul de întoarcere în New Mexico.

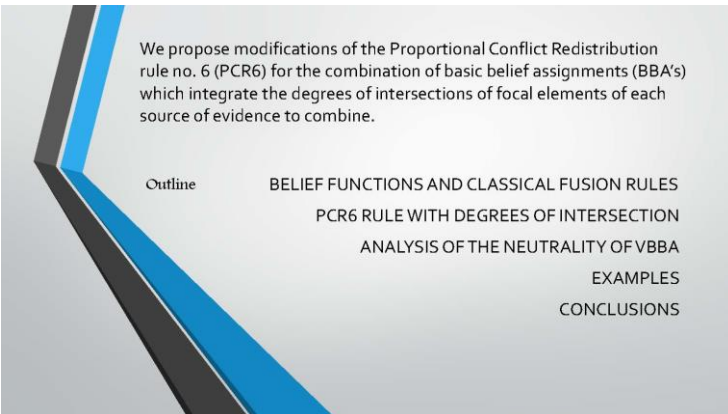
Iată câteva dintre slide-urile prezentate:

**Modified PCR Rules of Combination
with Degrees of Intersections**

Florentin Smarandache
Math. & Sciences Dept., University of New Mexico
705 Gurley Ave., Gallup, NM 87301, U.S.A.
Email: smarand@unm.edu

Jean Dezert
ONERA - The French Aerospace Lab
F-91761 Palaiseau, France.
Email: jean.dezert@onera.fr

We propose modifications of the Proportional Conflict Redistribution rule no. 6 (PCR6) for the combination of basic belief assignments (BBA's) which integrate the degrees of intersections of focal elements of each source of evidence to combine.

Outline

- BELIEF FUNCTIONS AND CLASSICAL FUSION RULES
- PCR6 RULE WITH DEGREES OF INTERSECTION
- ANALYSIS OF THE NEUTRALITY OF VBBA
- EXAMPLES
- CONCLUSIONS

BELIEF FUNCTIONS AND CLASSICAL FUSION RULES

- Belief functions have been introduced by Shafer in 1976 from Dempster's works in Dempster-Shafer's theory (DST) of evidence.
- DST is mainly characterized by a frame of discernment (FoD), sources of evidence represented by basic belief assignment (BBA), belief (Bel) and plausibility (Pl) functions, and Dempster's rule of combination.
- DST has been modified and extended into Dezert-Smarandache theory (DSmT) to work with quantitative or qualitative BBA and to combine the sources of evidence in a more efficient way thanks to new proportional conflict redistribution (PCR) fusion rules.

PCR6 RULE WITH DEGREES OF INTERSECTION (contd.)

□ Simplest modified PCR6 rule.

We propose the simplest modified PCR6 rule which use the normalization by the division with a normalization constant.

$$m_{1,2}^{DPCR6/6}(X) = \frac{1}{K_{1,2}^{DPCR6/6}} \left[\sum_{\substack{X_1, X_2 \in \mathcal{G} \\ X_1 \cap X_2 = X}} D(X_1, X_2) m_1(X_1) m_2(X_2) + \sum_{\substack{Y \in \mathcal{G} \setminus \{X\} \\ X \cap Y = \emptyset}} \left[\frac{m_1(X)^2 m_2(Y)}{m_1(X) + m_2(Y)} + \frac{m_2(X)^2 m_1(Y)}{m_2(X) + m_1(Y)} \right] \right]$$

EXAMPLES (contd.)

□ Example 1: No conflicting case.

$$m_1(A_1) = 0.9, m_1(\theta) = 0.1$$

$$m_2(X) = 0.9, m_2(\theta) = 0.1$$

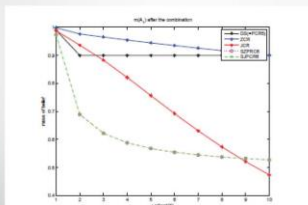

Figure 1. $m(A_1)$ after combination of $m_1(\cdot)$ with $m_2(\cdot)$.

EXAMPLES (contd.)

❑ Example 3 (Voorbraak): Conflicting case.

$$m_1(A) = 0.5, m_1(B \cup C) = 0.5 \\ m_2(C) = 0.5, m_2(A \cup B) = 0.5$$

- ❑ The results for this example are a bit less specific than with ZPCR6 and JPCR6.
- ❑ SZPCR6 and SJPCR6 rules diminish also the mass committed to B (as expected) but reinforce less strongly the masses of A and C.
- ❑ The specificity of the result is degraded because one gets positive masses committed to new uncertainties $A \cup B$ and $B \cup C$.
- ❑ For this example, ZPCR6 and JPCR6 are the most interesting rules for combining BBA's $m_1(\cdot)$ and $m_2(\cdot)$.

CONCLUSIONS

- ❑ The modifications of the PCR6 rule of combination presented exploit judiciously Zhang's and Jaccard's degrees of intersections of focal elements.
- ❑ Our analysis shows that ZPCR6 rule is in fact the most interesting modified PCR6 rule because it behaves well in all emblematic examples contrarily to other rules.
- ❑ SZPCR6 and SJPCR6 rules are more complicated to implement and they increase the non-specificity of the result in general which is not good for helping the decision-making.
- ❑ All these rules are not associative and do not preserve the neutrality of VBA when some sources are in conflict.

*

08.07.2015 – Venit la Grand Hyatt Hotel, unde se ține conferința, cu metrour: de la stația NoMa-Gallaudet (de lângă hotelul Howard Johnson, unde dorm) până la stația Metro Center (3,15\$). Taxiul mă costă 11\$.

Cu Dr. Christian Musso, participant la conferința
de Fuziune.

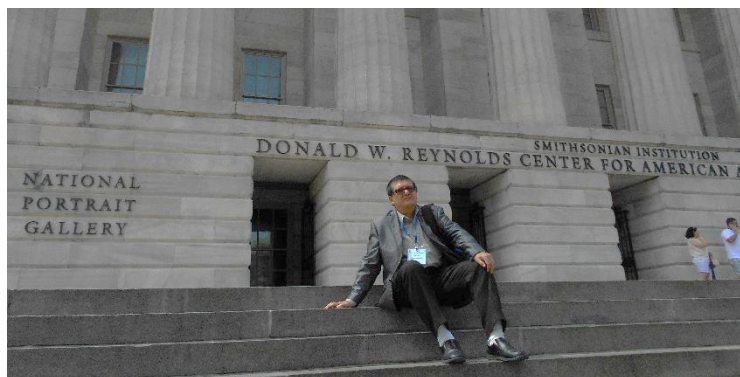
*

*Gala Dinner, la The Donald W. Reynolds Center for
American Art and Portraiture, două corner-e
de hotelul Hyatt.*

*Vizităm Galeria „Walter and Lucille” la Smithsonian Art
Museum.*

*09.12.2015 – De dimineață, vizită la Capitoliu (Palatul
Congresului American).*

Am lăsat din nou bagajele la recepția conferinței.

Artă plastică americană la Donald W. Reynolds Center.

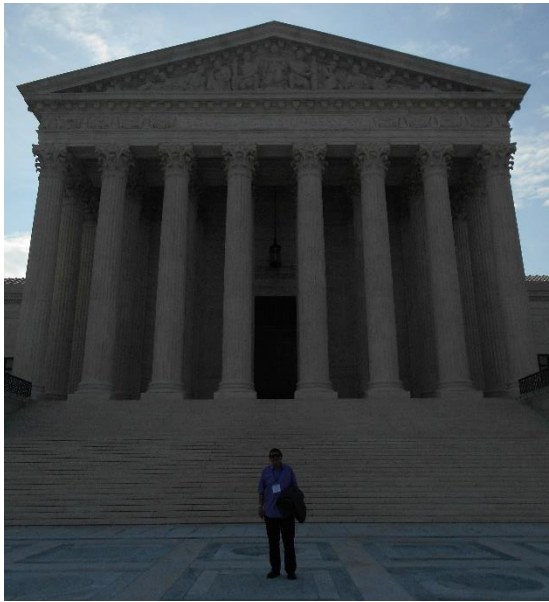
Mă deplasez repede cu taxiul dintr-o parte în alta, pe distanțe mici.

Pentru Aeroportul BWI din Baltimore am comandat un van [shuttle] prin telefon: 40\$ (plățiți cu Visa Chase). Timpul va fi o oră de călătorit.

Ită că văd și Baltimore-ul... din mers!

Curtea Supremă

Curtea Supremă a Statelor Unite ale
Americii, în *Washington D.C.*

Curtea Supremă [Supreme Court of the United States (SCOTUS)] este cel mai înalt tribunal american și rezolvă cazurile contradictorii ce rezultă ca urmare a interpretării legilor sau a Constituției din Statele Unite.

Acum 150 de ani, analistul politic francez Alexis de Tocqueville rămăsese surprins de spiritul și structura organizatorică din justiția de peste ocean.

„Domnia Legii” trebuia asigurată.

*

Arhitectul acestei clădiri impunătoare, dar și artistice, în stil corințian, a fost Cass Gilbert. Printre alte clădiri faimoase ale acestuia se numără Woolworth Building în New York City, Minnesota State Capitol, West Virginia State Capitol.

William Howard Taft (președintele SUA între 1909-1913) a reușit să convingă Congresul în anul 1929 să construiască un edificiu permanent pentru Cartea Supremă, care a fost terminat în 1935.

*

Dintre fondatorii Americii, gânditorul politic Alexander Hamilton a susținut ca dorința întregului popor să fie deasupra dorinței legislaturii. Iar James

Madison a pledat pentru interpretarea Constituției de către judecătorii independenți, nu către politicieni.

În urma dezbaterilor înainte și după anul 1789, se adoptă, în anul 1803, ca urmare a propunerii judecătorului suprem John Marshall privind Dosarul Marburg vs. Madison, puterea Curții Supreme de a fi arbitru juridic la cel mai înalt nivel. În 1819, Marshall nota că o Constituție nu poate fi detaliată, ci trebuie doar să menționeze părțile importante, iar ingredientele minore trebuie deduse din natura obiectelor însele.

Există peste 10.000 de cazuri civile și criminale pe an judecate de Curtea Supremă, dispute între state, sau între un stat și guvernul federal.

De regulă, decizia Curții Supreme este definitivă. Doar dacă se adaugă amendamente la Constituție, sau se schimbă procedura, se poate contesta.

*

Actul Judiciar din 1789 a implementat legile federale asupra tuturor statelor (13 la număr, inițial). Prima întrunire a Curții Supreme a avut loc la 1 februarie 1790 în orașul New York.

Numirea judecătorilor în Curtea Supremă se făcea de către Președintele țării și trebuiau aprobați de Senat. Numărul acestora s-a schimbat de la o perioadă la alta.

Impunătoare clădirea, în stil corintian.

Pe frontispiciul clădirii, la intrare, deasupra porților și a celor 16 coloane de marmură, se poate citi blazonul „Equal Justice Under Law” [Justiție egală conform legii].

Cele două statui, ridicate de sculptorul James Earle Fraser, reprezintă: Contemplația Justiției [figura unei femei în stânga] și Autoritatea Legii [figura unui bărbat în dreapta].

Ușile de bronz din partea de vest a clădirii cântăresc fiecare 6^{1/2} tone! Iar panourile lor înfățișează scene istorice sculptate de John Donnelly.

Aspect de interior.

Sala Curții Supreme măsoară 24,60 m x 27,30 m, cu o înălțime de 13,20 m; și este flancată de 24 coloane de marmură.

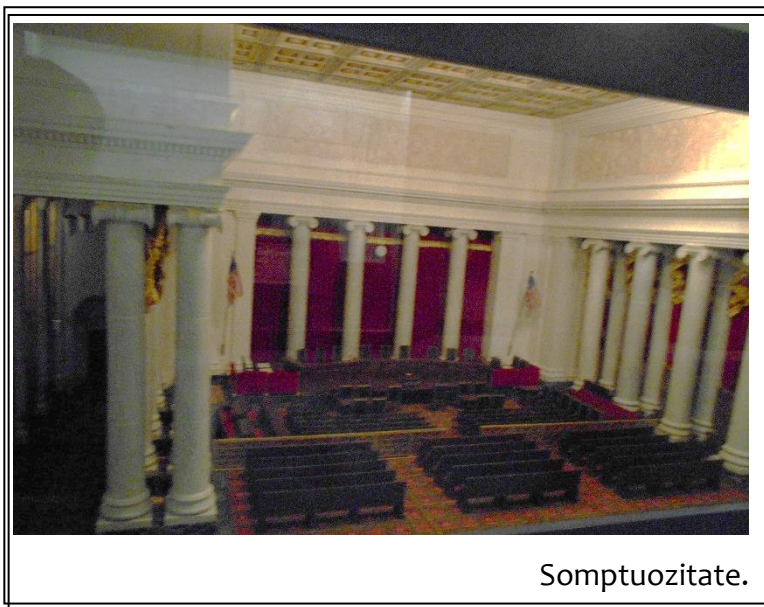
Cea mai lungă durată ca judecător suprem, timp de 34 de ani, a avut-o John Marshall (1801- 1835), a cărei statuie, realizată de sculptorul William Wetmore Story în anul 1883, se află în Marele Hol al clădirii.

*

Judecătorii trebuie să îmbrace robe negre. Ei se consideră titulari în Curtea Supremă, și servesc până ies la pensie.

La Curtea Supremă nu există juriu și nici martori, deoarece judecătorii analizează deciziile altor tribunale asupra unor cazuri.

Termenul Curții Supreme începe în prima zi de luni din octombrie și continuă până la sfârșitul lui iunie sau începutul lui iulie.

Somptuozitate.

*

Actualmente, Curtea Supremă este condusă de John G. Roberts, Jr. (Chief Justice of the United States). În compunerea Curții mai intră 8 judecători (Associate Justices): Antonin Scalia, Anthony M. Kennedy, Clarence Thomas, Ruth Bader Ginsburg, Stephen G. Breyer, Samuel Anthony Alito, Sonia Sotomayor, Elena Kagan. Judecătorii asociați sunt plătiți cu \$213,900, iar judecătorul suprem cu \$223,500 (pe an).

*

Judecătorii desfășoară două activități: audierea cazurilor (care-s prezentate de părțile beligerante) și formarea de opinii; apoi intervenția Curții și scrierea opiniilor lor.

Curtea Supremă mai evaluează și sute de petiții solicitând revederea deciziilor unor procese din tribunale statale sau federale.

Una dintre recente decizii ale Curții Supreme a stârnit vâlvă în rândul conservatorilor.

Curtea a legalizat căsătoriile între persoane de același sex pe întreg teritoriul SUA. Toate statele americane care au interzis căsătoriile între persoane de același sex sunt obligate să întoarcă această decizie.

*

În partea estică a clădirii există un grup de lucrări de artă sculptate de Hermon A. MacNeil, înfățișând legiuitori precum Moise, Confucius și Solon, dar și piese simbolice precum: Mijloace de Impunere a Legii și Temperarea Justiției prin Milă.

Arta este acasă la ea la Curtea Supremă.

*

Seara, drumul lung al întoarcerii din aeroportul Baltimore BWI în Phoenix, apoi în Albuquerque, pe urmă cu mașina în Gallup. Toată noaptea am călătorit. Am băut cafele după cafele ca să rezist, mai ales condusului pe autostradă între 2-5 noaptea.

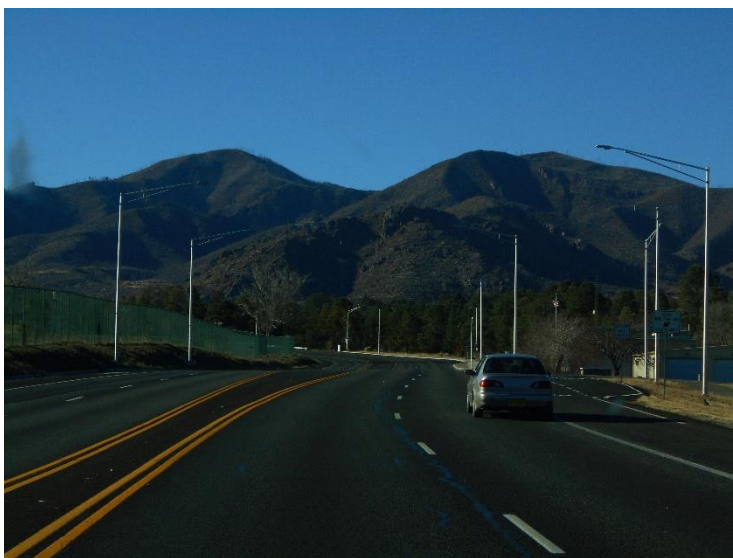
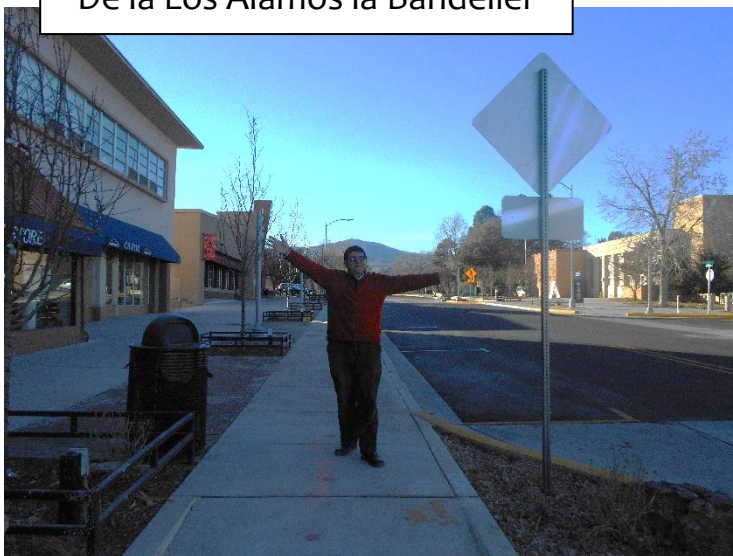
Al treilea ochi

Phoenix și Fountain Hills

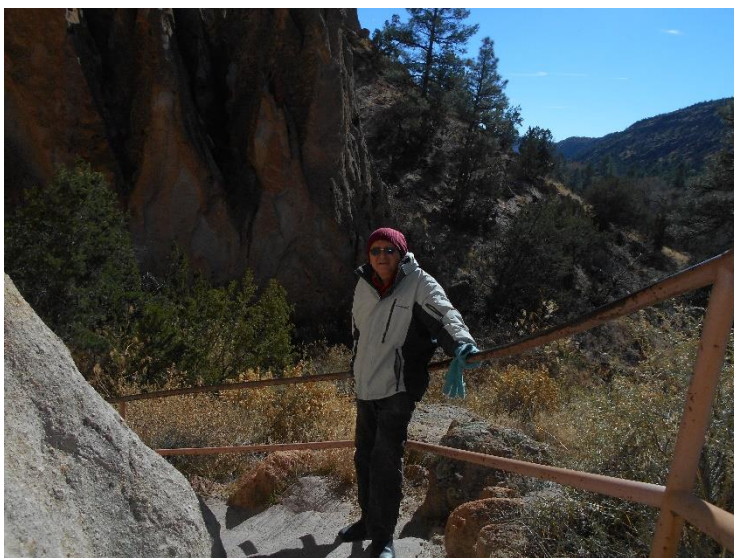
De la Los Alamos la Bandelier

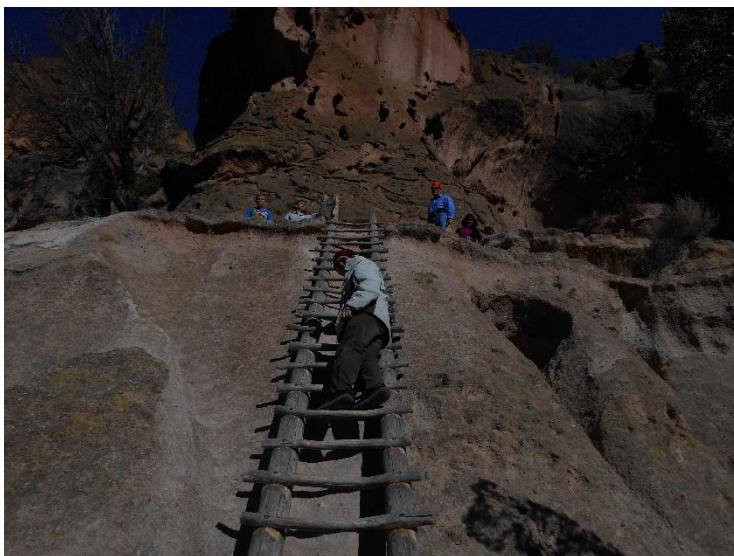

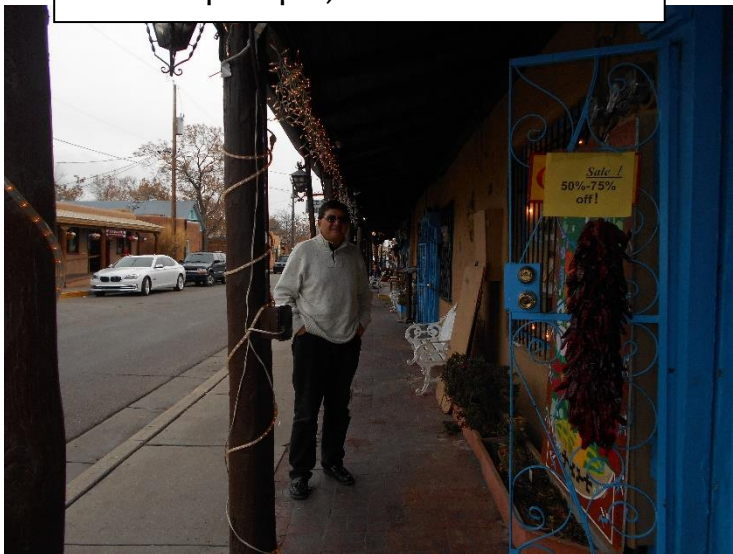

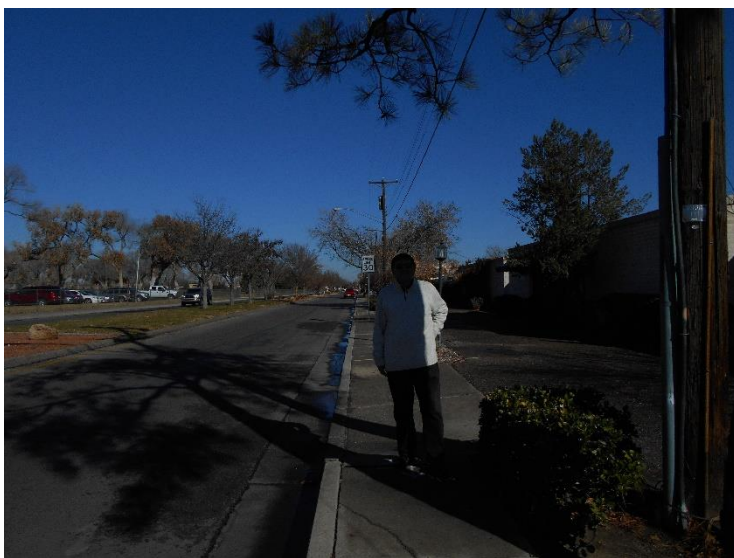

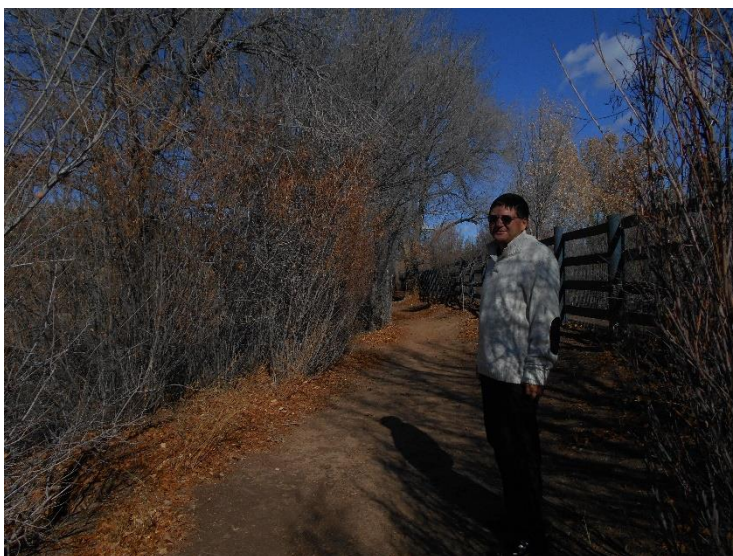

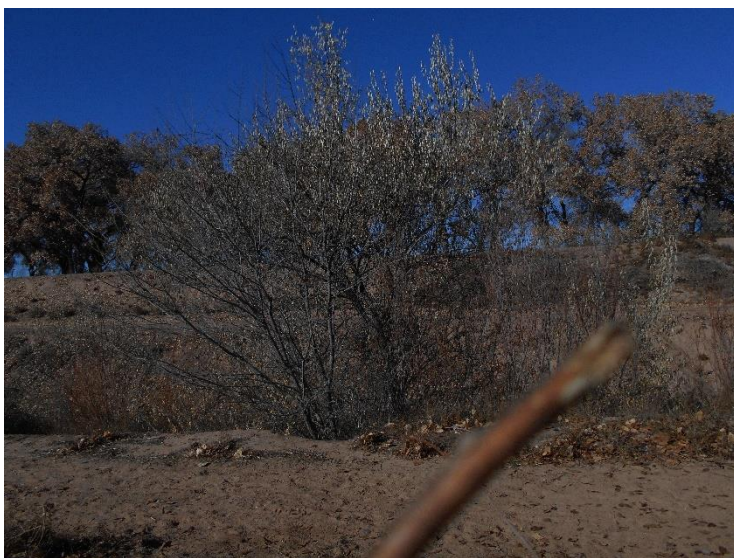
În Albuquerque, la Casas de Sueños

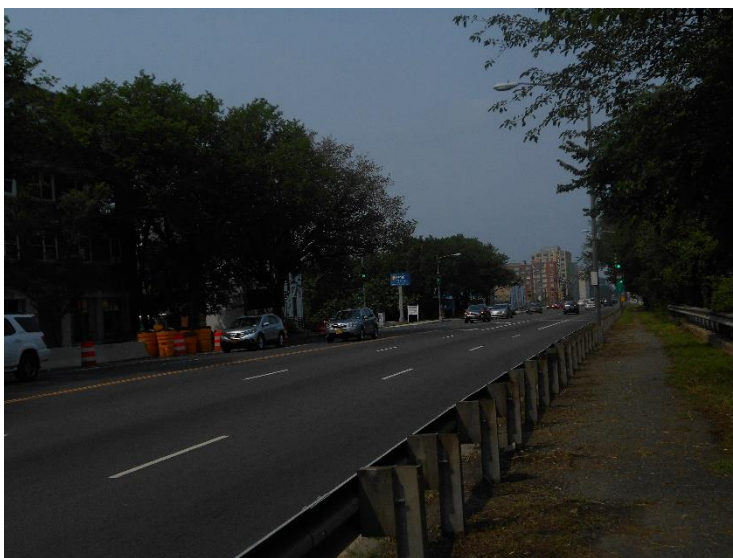

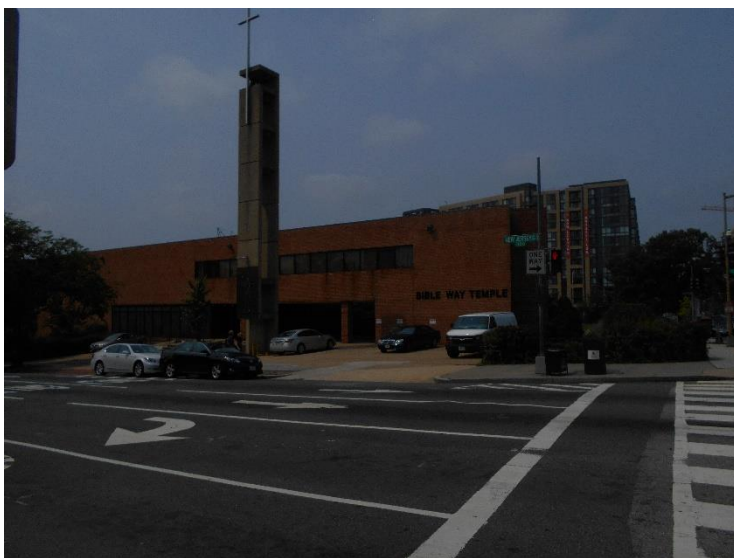

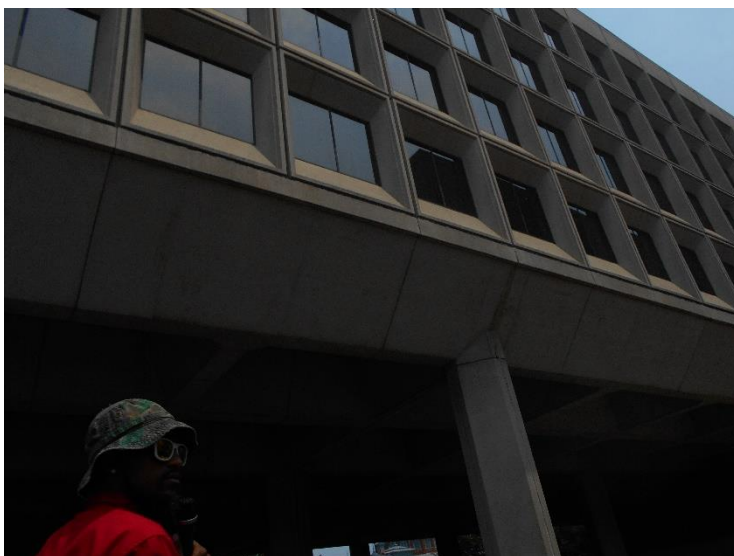
High Desert Trail

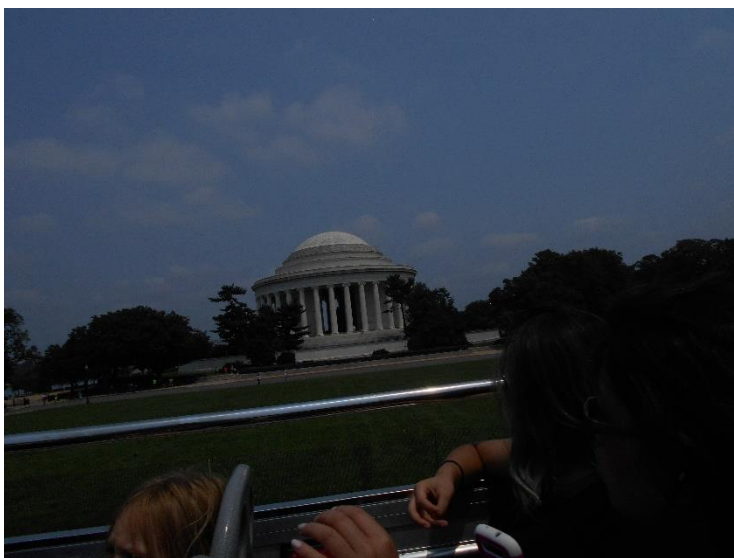
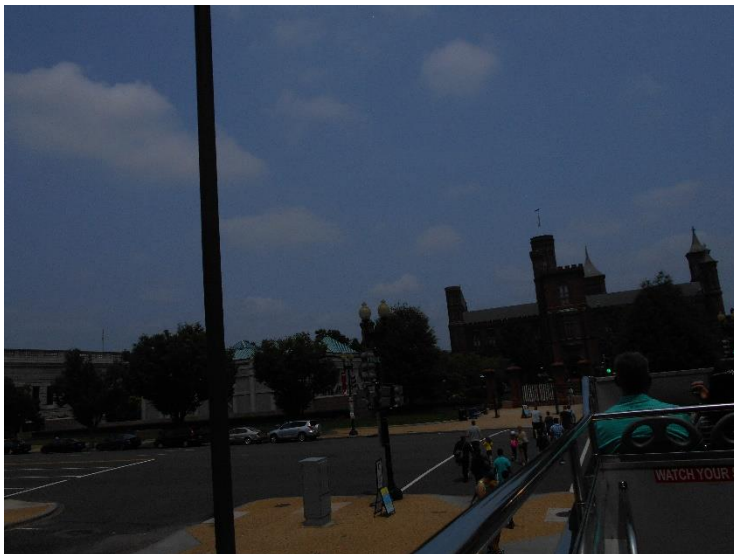

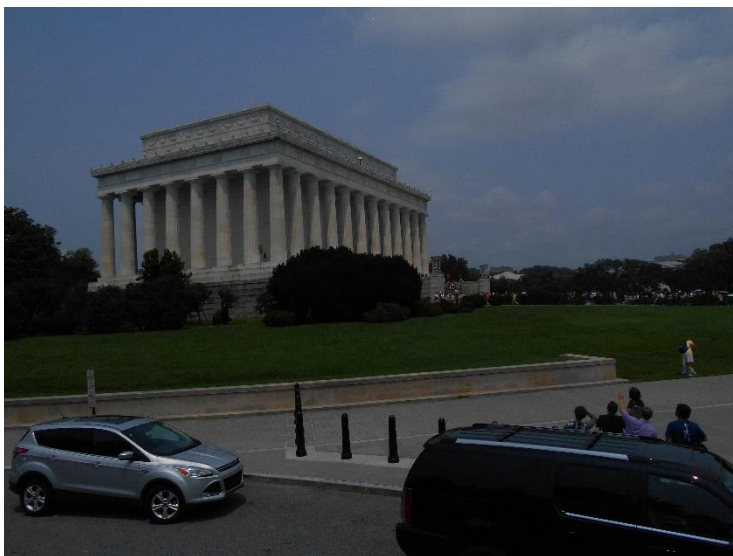
Un tur al Capitalei

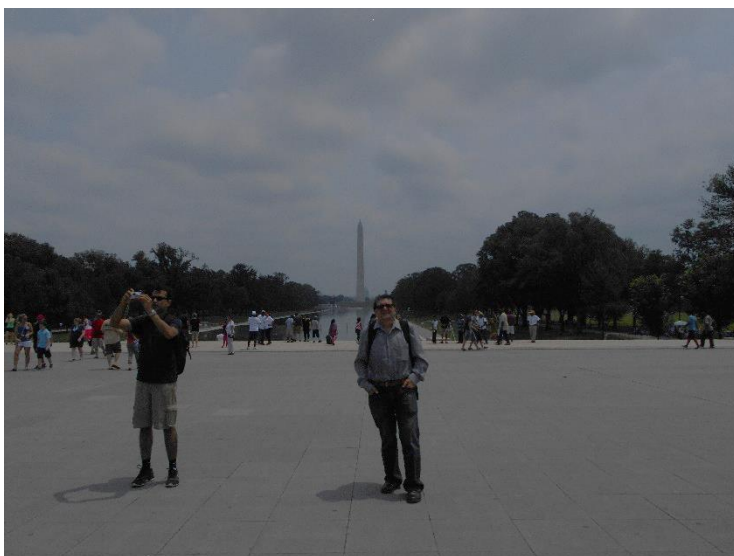
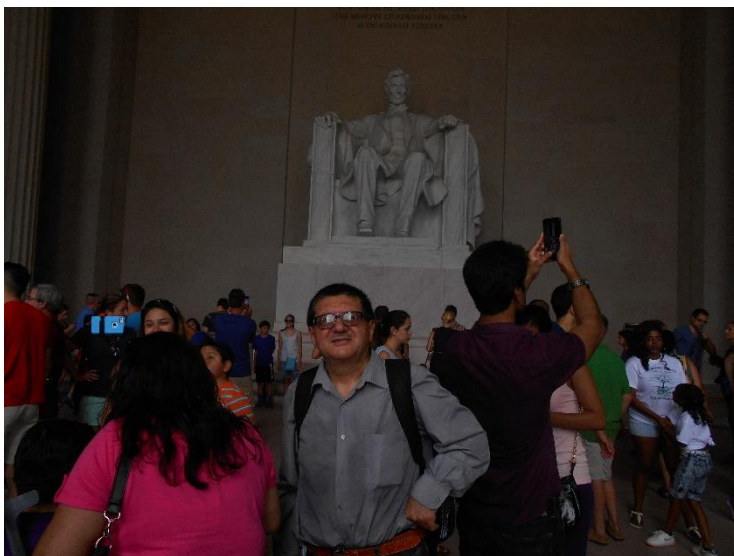

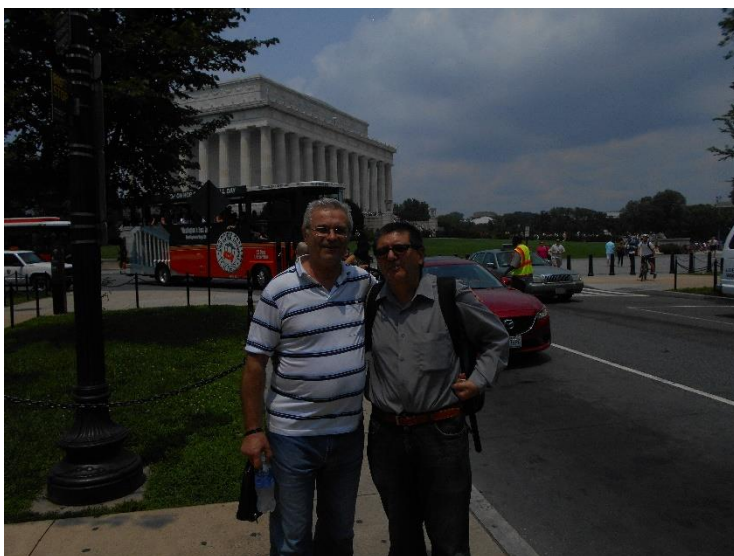

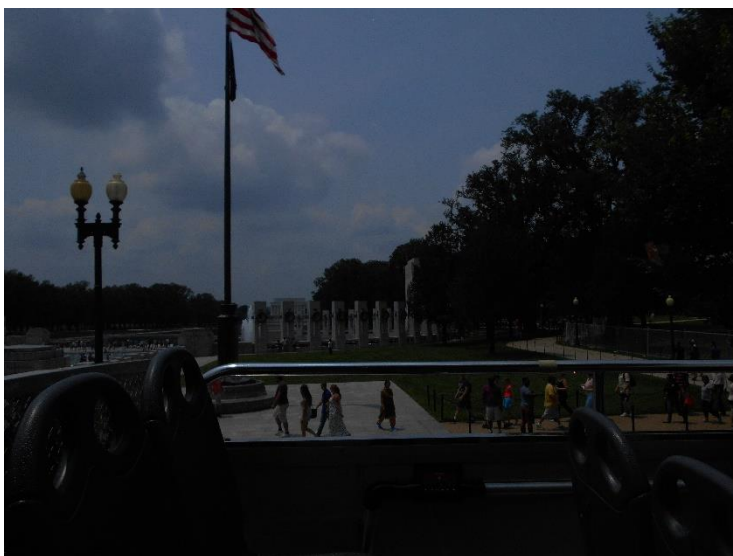

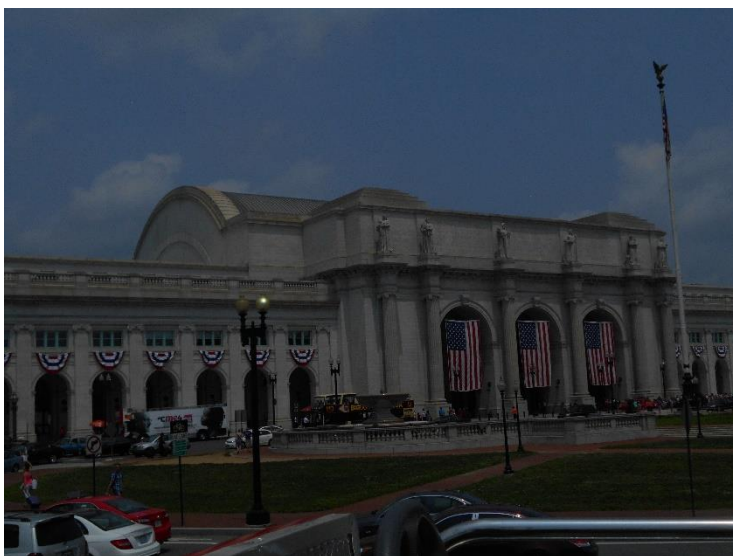

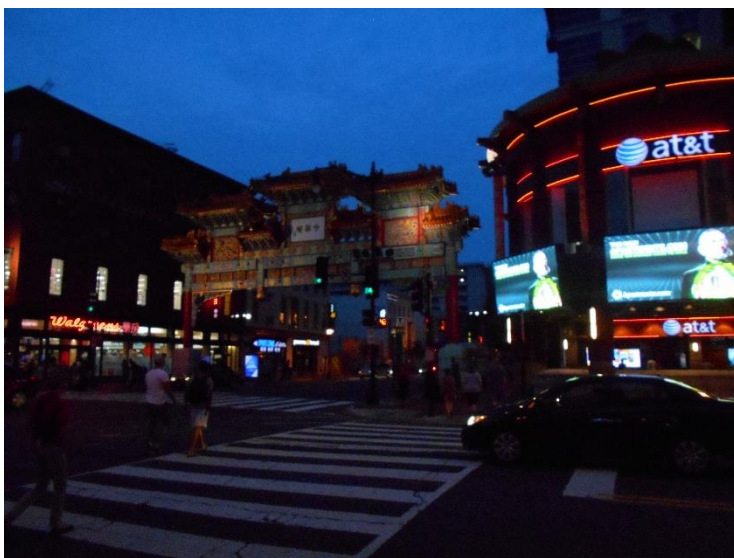

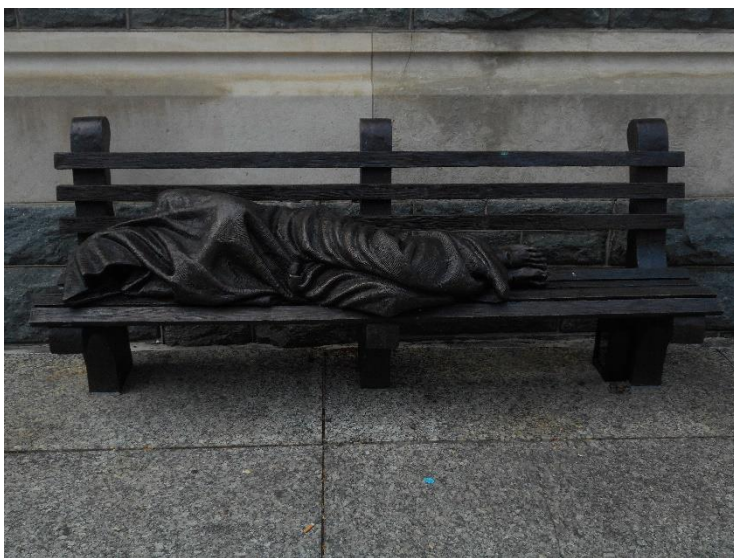
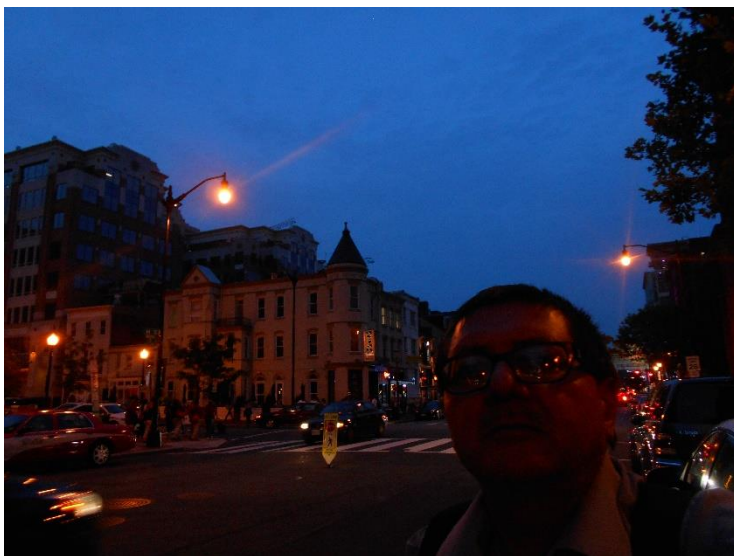

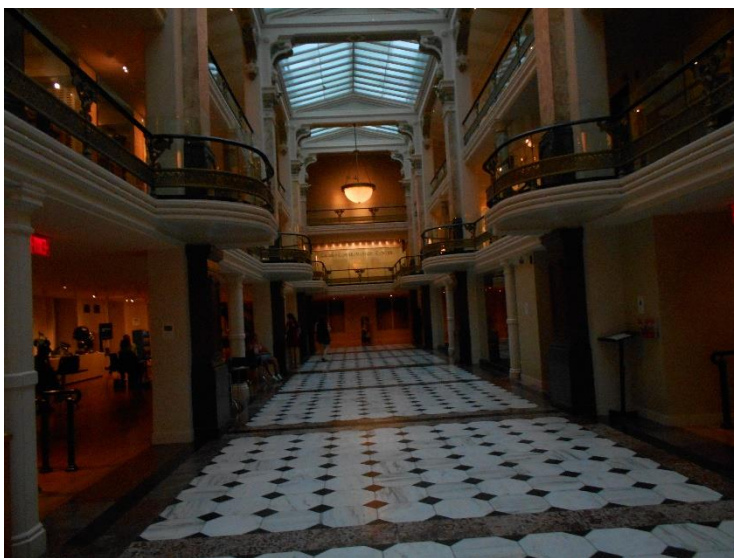

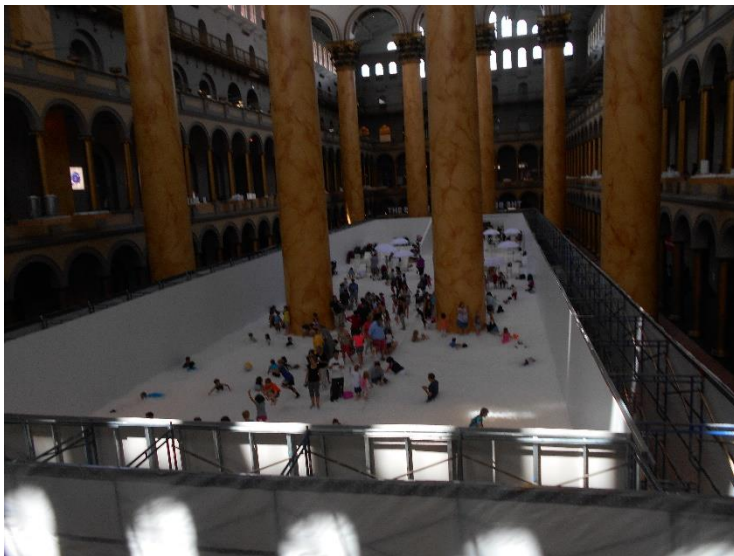

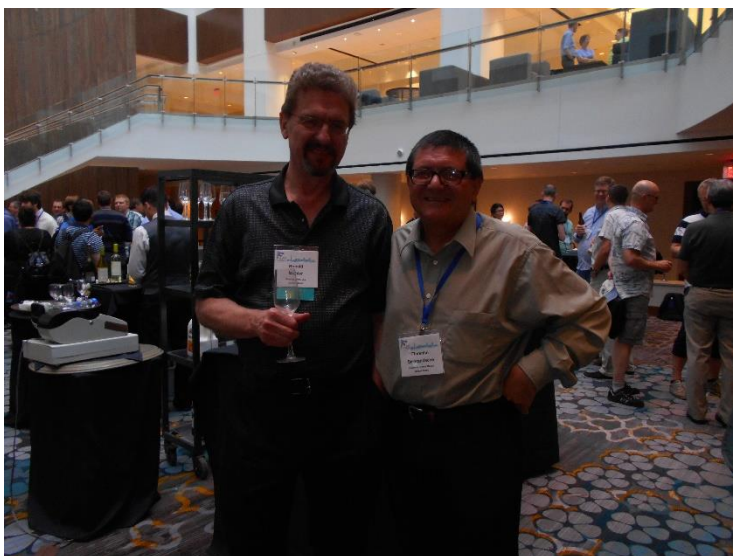

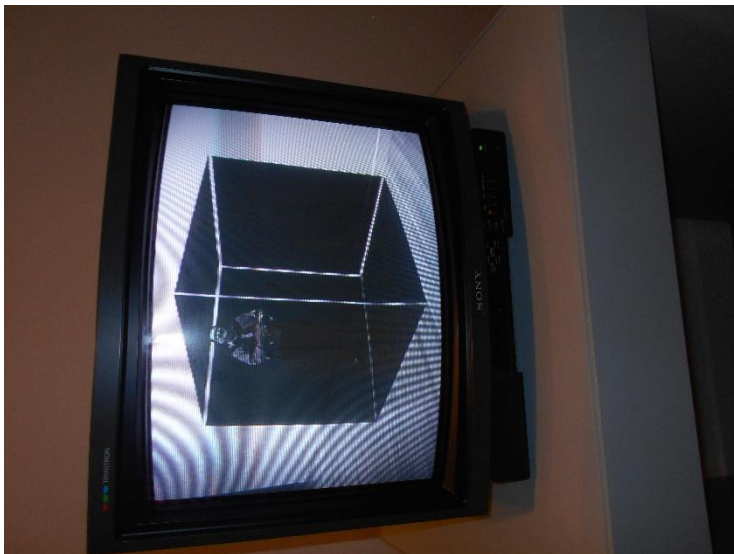

Conferința *Fusion* 2015

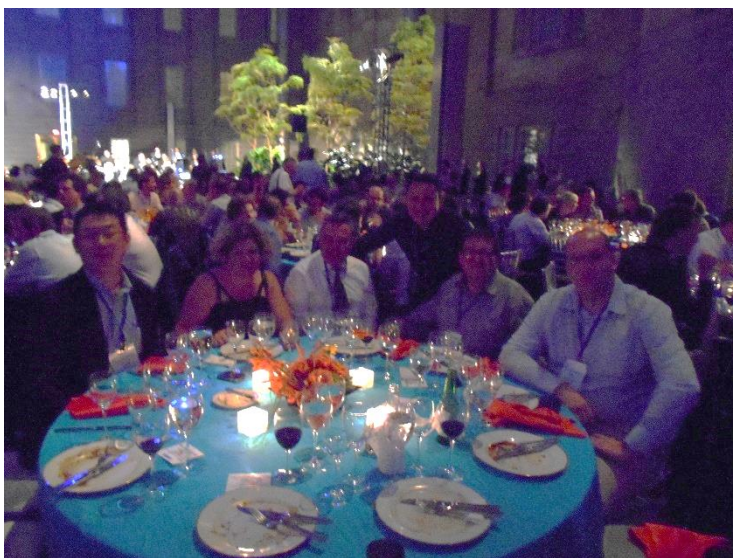

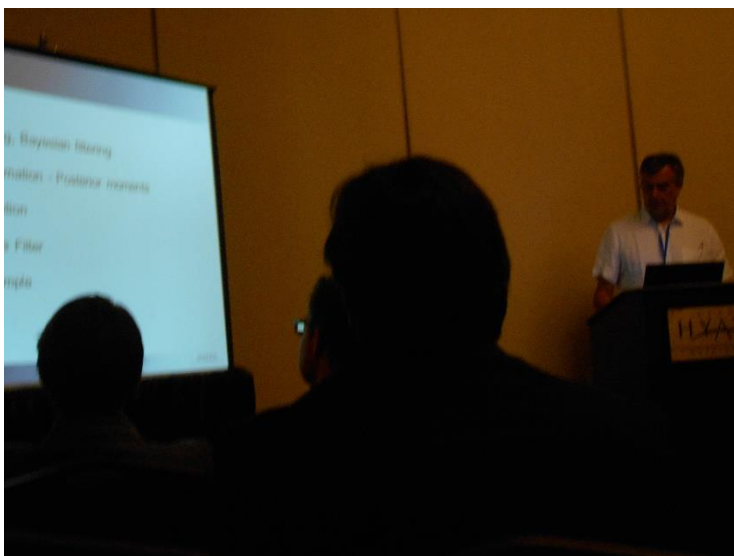
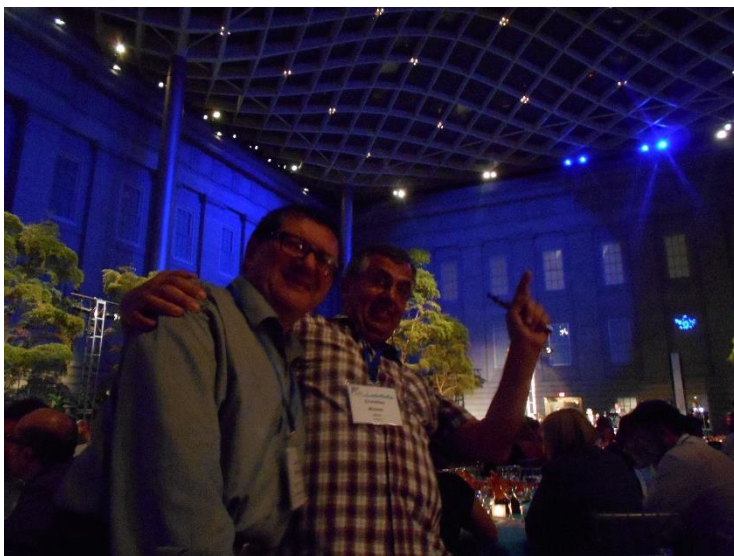

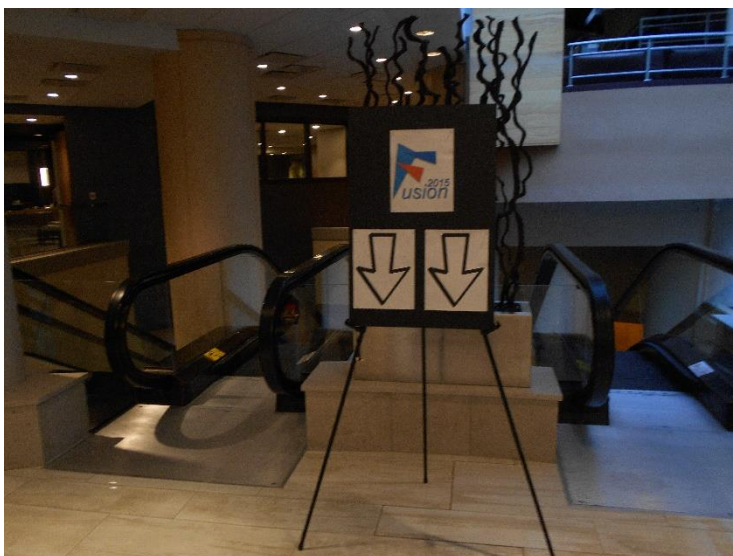
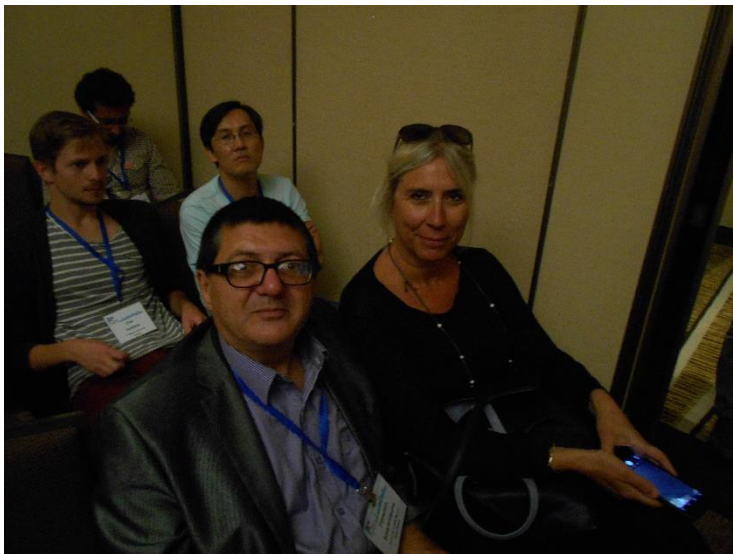

Acest volum prezintă însemnări și fotografiile din excursii sau călătorii cu scop științific întreprinse de autor în Statele Unite ale Americii din toamna anului 2014 până în vara anului 2015. În numeroasele sale jurnale de călătorii (F.S. a vizitat aprox. 50 de țări !), autorul a încercat să surprindă realități socio-umane sau instituționale, geo-istorice sau turistice, științifico-culturale sau educațional-artistice ale spațiilor parcurse, invitând cititorul la o călătorie concomitentă.

ISBN 978-1-59973-532-0

9 781599 735320 >